

המוסד לביטוח לאומי

מינהל המחקר והתכנון

**גמלאות
נפגעי עבודה
1989**

סקר מס' 82

ירושלים, סיון התשנ"א, יוני 1991

ה מ ו ס ד ל ב י ט ו ח ל א ו מ י
מינהל המחקר והתכנון

גמלאות נפגעי עבודה - 1989

מאת:

רבקה פריאור

ירושלים, סיון התשנ"א, יוני 1991

ה ק ד מ ה

מינהל המחקר והתכנון מגיש בזה חוברת הבאה לסקור את המאפיינים העיקריים של מקבלי גמלאות נפגעי עבודה בשנת 1989/90.

בחוברת 3 פרקים:

הפרק הראשון, כללי, מפרט בקצרה את עקרי הזכאויות במסגרת ענף נפגעי עבודה.

הפרק השני מתייחס למקבלי דמי פגיעה בשנת 1989/90 וכולל ניתוח של מאפייני אוכלוסייה זו על פי מספר משתנים דמוגרפיים ועל פי מקום התאונה, תוך אבחנה בין שכירים לבין עצמאים. בנוסף יש בו ניתוח של מספר ימי הפגיעה הממוצעים לנפגע, שהוא אינדיקטור לחומרת הפגיעה וכן מוצגים התשלומים הממוצעים ליום ולנפגע.

בפרק השלישי מוגש ניתוח של מקבלי קצבאות נכות מעבודה וקצבאות תלויים ששולמו באותה שנה תוך התייחסות לתכונותיהם הדמוגרפיות ולמאפייניהם העקריים של מקבלי קצבאות אלה.

בחלקה האחרון של החוברת מצורפים נספחי לוחות. בנספחים, לוחות מפורטים על אוכלוסיית מקבלי הגמלאות אליה מתייחסת החוברת.

עם סיום עריכת החוברת, התקבלו נתונים על מקבלי דמי פגיעה בשנת 1990/91.

בכדי לזרז פרסום נתונים אלה החלטנו לצרף נספח שלישי ובו הנתונים המתאימים לאוכלוסייה זו.

החוברת נערכה ע"י גב' רבקה פריאור, סגנית מנהלת מחלקה במינהל המחקר והתכנון המלווה את עבודת המוסד לביטוח לאומי בתחום נפגעי עבודה ובעזרתה של גב' רחל מירזאי ממינהל המחקר.

ברנדה מורגנשטיין
מנהלת מח' מחקר גמלאות ארוכות מועד

תוכן העניינים

עמוד

1	פרק א - כללי
	פרק ב - מקבלי דמי פגיעה בשנת 1989
3	כללי
4	מקבלי דמי פגיעה
15	מספר ימי התשלום
21	סך התשלומים
	פרק ג - מקבלי קצבאות נכות מעבודה ותלויים
22	כללי
23	נכי עבודה
28	תלויים בנפגעי עבודה
32	סך התשלומים וקצבאות ממוצעות
39	נספח א' - מקבלי דמי פגיעה - 1989/90
46	נספח ב' - מקבלי גמלאות נכות ותלויים
63	נספח ג' - מקבלי דמי פגיעה - 1990/91

פרק א - כללי

ביטוח נפגעי עבודה מקנה למבוטח נפגע בעבודה זכות לקבל גמלאות בכסף ובעין. אפשר להבחין בין מספר סוגי גמלאות שניתנות לנפגעי עבודה, לפי תוצאות הפגיעה:

א. דמי פגיעה - נפגע עבודה, אשר כתוצאה מתאונת עבודה אינו מסוגל לעסוק בעבודתו, או בעבודה מתאימה אחרת, ונעדר מן העבודה עד 182 ימים, זכאי לקבל דמי פגיעה. דמי הפגיעה מחושבים על בסיס שכרו של הנפגע בתקופה שקדמה לפגיעה.

לפי החוק, תאונת עבודה היא תאונה שאירעה למבוטח תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו אצל מעבידו או מטעמו, ובעובד עצמאי תוך כדי עיסוקו במשלח ידו ועקב עיסוקו במשלח ידו. כתאונת עבודה מוכרת גם תאונה שאירעה בדרך לעבודה או ממנה, ותוך כדי פעולות נוספות, כגון פעולות הצלה, תשלום שכר עבודה וכד'.

ב. הוצאות ריפוי - נפגע עבודה הנזקק לטיפול רפואי או לאישפוז יקבל את הטיפול, שהוא זקוק לו, באמצעות קופות החולים או שרותי הבריאות של המדינה, והמוסד לביטוח לאומי יכסה את ההוצאות המתחייבות מכך. ההתחשבויות מתבצעת ישירות בין המוסד לביטוח לאומי ובין קופות החולים השונות, המעניקות את הטיפול הרפואי לכל נפגעי העבודה.

ג. גמלאות נכות - נפגע עבודה, אשר כתוצאה מן הפגיעה נשאר נכה (לצמיתות או לתקופה מוגבלת), זכאי לקבל מן המוסד לביטוח לאומי גמלת נכות. סוגי הגמלאות המשולמות לנכים נפגעי עבודה הם:

- קצבת נכות זמנית המשולמת לנפגע עבודה, אשר הוועדה הרפואית קבעה, שדרגת נכותו הזמנית כ-5% או יותר. הקצבה משולמת כל עוד הנכות נמשכת. גובה הקצבה נקבע בהתאם לשכרו של הנפגע בתקופה שקדמה לפגיעה, ובהתאם לדרגת הנכות שנקבעה לו.

- מענק נכות המשולם לנפגע עבודה, שנקבע כי דרגת נכותו הצמיתה כ-5%-19%. המענק מחושב על פי שכרו של הנפגע בתקופה שקדמה לפגיעה, ועל-פי דרגת הנכות שנקבעה לו.

- קצבת נכות צמיתה המשולמת לנפגע עבודה, שנקבע כי דרגת נכותו הצמיתה כ-20% לפחות. גובה הקצבה החודשית לנכה ב-100% הוא 75% מהשכר הקובע ובלבד שלא יעלה על התקרה הקבועה בחוק. לנכה, שאחוז נכותו קטן מ-100%, משולמת קצבה יחסית לדרגת נכותו, כאשר הבסיס הוא קצבת הנכות המלאה (המחושבת עבור דרגת נכות בת 100%).

- קצבה מיוחדת ומענק לסידורים חד-פעמיים - סעיף 69א' לחוק מאפשר מתן גמלאות מיוחדות לנפגעי עבודה, שדרגת נכותם היא בת 75%, לפחות. גמלאות אלה הן: קצבה מיוחדת להחזקתו האישית של הנפגע או לשיקומו המקצועי עקב נכותו, בסכומים שנקבעו בתקנות, אולם לא יותר מרבע מקצבת הנכות המקסימלית; ומענק לסידורים חד-פעמיים הנובעים מן הנכות, כגון רכישת רכב או התמת תנאי דיור.

בנוסף על אלה, זכאי נכה, שדרגת נכותו הצמיתה היא בת 10% ויותר, לשיקום מקצועי. שיקום זה ניתן לנכים, אשר כתוצאה מהפגיעה אינם מסוגלים לחזור לעבודתם הקודמת, או לעבודה אחרת שידעו לעשותה.

ד. גמלאות תלויים - קצבת תלויים משולמת לבני משפחתו של מבוטח, שנהרג עקב תאונת עבודה, ואשר היו תלויים בו לצורך פרנסתם. קצבת התלויים נקבעת כאחוז מקצבת הנכות המלאה, שהיתה משולמת למבוטח בהתאם למספר התלויים בו. לדוגמה: אלמנה בודדה בגיל 40-49 זכאית לקצבה בת 40% מהקצבה המלאה (המחושבת לדרגת נכות בת 100%); אלמנה בודדה בגיל 50 שנה ומעלה זכאית לקצבת בת 60% מהקצבה המלאה, ואילו אלמנה מטופלת בילדים זכאית לקצבה בת 60% ולתוספת ילדים בת 20% עבור הילד הראשון, בת 10% עבור הילד השני ובת 10% עבור הילד השלישי.

בנוסף זכאים יתומים של נפגעי עבודה לדמי מחיה כזמן לימודיהם העל יסודיים ולמענקי בר מצוה בהגיעם למצוות. אלמן/ת נפגעי עבודה זכאים להכשרה מקצועית לרבות דמי מחיה והוצאות אבחון.

הלוח הבא מציג את סך התשלומים (באלפי ש"ח) ששולמו בכל אחת מהשנים 1987 עד 1989 עפ"י סעיפי ההוצאה השונים.

לוח 1: סך התשלומים (באלפי ש"ח) בענף נפגעי עבודה

שנה	סך הכל	דמי פגיעה	גמלאות נכות	גמלאות תלויים	הוצאות ריפוי	הוצאות שיקום
1987	202,713	37,907	104,194	40,745	18,852	1,014
1988	296,713	58,452	122,839	56,969	56,969	1,484
1989	370,730	65,619	182,770	62,283	57,834	2,224

הזכאות לדמי פגיעה

סעיפים 48 ו-49 לחוק הביטוח הלאומי מגדירים את הזכות לדמי פגיעה. מסעיפים אלה עולה כי:

- מבוטח, שפגיעה בעבודה גרמה לו שאינו מסוגל לעבודתו ואף לא לעבודה מתאימה אחרת, ישלם לו המוסד דמי פגיעה בעד פרק הזמן בו אינו מסוגל כאמור.

- לא ישולמו דמי פגיעה, בקשר לפגיעה אחת, בעד יותר מעשרים וששה שבועות.

- בעד יום הפגיעה לא ישולמו דמי פגיעה אולם המעביד ישלם לנפגע שכר אותו יום.

- בעד שני הימים הראשונים שלאחר יום הפגיעה, בהם לא היה המבוטח מסוגל לעבודתו, לא ישולמו דמי פגיעה, אלא אם לא היה המבוטח מסוגל לעבודה כאמור שנים עשר יום לפחות בנוסף ליום הפגיעה.

פרק זה מפרט התפלגויות של אוכלוסיית מקבלי דמי הפגיעה בתקופה 1.4.89 עד 31.3.90.

מקור המידע הוא קובץ התשלומים של דמי הפגיעה בו כלולים כל נתוני התביעות, ההחלטות והוראות התשלום הנובעות מהחלטות אלה.

הפרק מתייחס ל-60,631 איש שקיבלו דמי פגיעה בתקופה האמורה ללא התייחסות לתאריך קרות התאונה.

הפרק מציג נתונים על הנפגעים - פילוגם לפי מעמדם בעבודה (שכירים או עצמאים); נתונים על מקום התאונה (בעבודה או בדרך לעבודה וממנה); מין הנפגע, מצב משפחתי וכד'. בנוסף, כלולים בדו"ח נתונים על הימים בגינם שולמו דמי פגיעה ועל סך התשלומים.

במהלך הכתיבה התעוררו מספר שאלות אשר פתרון מצריך עריכת מחקרים בתחומים ספציפיים. שאלות אלה עם מספר כיווני מחשבה אפשריים, מועלות אף הן בדו"ח אולם בדיקתן תעשה בנפרד.

גובה דמי הפגיעה

דמי הפגיעה ליום הם 75% משכר עבודתו הרגיל של המבוטח, אך לא יותר ממקסימום הקבוע בחוק.

יצויין כי ייתכנו מצבים בהם לא עבד המבוטח את מלוא התקופה שקדמה לפגיעה. במקרים כאלה עלולים דמי הפגיעה להיות נמוכים יותר בשל העובדה שההכנסה לפיה הם חושבו לא היתה הכנסה מלאה.

סכום המקסימום במרץ 1990 (סוף תקופת הדו"ח) היה:

לשכיר 160.28 ש"ח ליום

לעצמאי 213.70 ש"ח ליום

דמי הפגיעה מתעדכנים, החל מהיום ה-91 בשיעור הפיצוי כמשמעותו בחוק.

כ-1 בינואר כל שנה מתעדכנים דמי הפגיעה עפ"י שיעור התנודות בשכר הממוצע בניכוי העדכוני שנעשו במהלך השנה. מקסימום דמי הפגיעה מתעדכן 4 פעמים בשנה (ינואר, אפריל, יולי ואוקטובר), בדומה לעדכון התקרה לתשלום דמי ביטוח.

מקבלי דמי הפגיעה בשנת 1989/90

בתקופה 1.4.89 עד 31.3.90 התקבלו בסניפי המוסד 71,439 תביעות לדמי פגיעה בגין פגיעות שארעו למבוטחים באותה תקופה או קודם.

כ-63,611 תביעות לדמי פגיעה אושרו באותה תקופה. אישורים אלה מתייחסים לתביעות שהוגשו בתקופה האמורה או לתביעות שהוגשו לפני 31.3.89 אך טרם טופלו עד אותו תאריך.

במהלך שנת 1989/90 שולמו דמי פגיעה ל-60,631 איש. 86% מתוכם (52,149) היו שכירים ו-14% (8,482) היו עצמאים בעת הפגיעה.

מספר הימים בעבורם שילם המוסד דמי פגיעה הסתכם ב-1,490,795 כאשר 82.7% (1,233,485) הם ימי דמי פגיעה ששולמו לעובדים שכירים וכ-17.3% (257,310) שולמו לעובדים עצמאים.

היקף התשלומים לדמי פגיעה הגיע לכ-61.5 מיליון ש"ח. כ-75.4% לעובדים שכירים וכ-24.6% לעצמאים (46.4 מיליון ש"ח ו-15.1 מיליון ש"ח בהתאמה).

מגמות התפתחות

בשנת 1981 הונהגה במוסד מערכת ממוכנת לתשלום דמי פגיעה לנפגעי עבודה. הנהגת מערכת זו מאפשרת קבלת נתונים מדוייקים יותר על התשלומים המבוצעים ועל מקבלי התשלום. המערכת הופעלה בצורה סדירה ושוטפת בשנת 1982. לאור זאת, בבואנו לבחון את השינויים על פני שנים במספר מקבלי דמי הפגיעה ובמספר ימי התשלום, נתייחס לנתונים משנת 1983 ואילך. סדרת הנתונים המוצגת כלוח 2 לעיל מלמדת כי בשנת 1983 היה מספר הנפגעים כ-58,000 איש, מאז ועד שנת 1988 מספר הנפגעים נע בין 57,000 לבין 59,800. בשנה האחרונה הגיע מספר המקבלים, כאמור, ל-60,631. זהו גידול בן כ-2.5% לעומת השנה הקודמת.

לוח 2: מקבלי דמי פגיעה ומספר ימי תשלום לפי מעמד בעבודה
1989-1983

שנה	מספר מקבלים			מספר ימי תשלום		
	שכירים	עצמאים	סה"כ	שכירים	עצמאים	סה"כ
מספרים מוחלטים						
1983	51,029	6,941	57,970	949,610	174,734	1,124,344
1984	52,777	6,974	59,751	949,535	176,244	1,125,779
1985	50,302	6,619	56,921	921,295	165,633	1,086,928
1986	51,351	6,472	57,823	964,250	169,035	1,133,285
1987	50,075	6,959	57,034	1,026,114	183,961	1,210,075
1988	51,535	7,633	59,168	1,238,866	229,237	1,468,103
1989	52,149	8,482	60,631	1,233,485	257,310	1,490,795
שיעור השינוי באחוזים משנה לשנה						
1983	-	-	-	-	-	-
1984	3.4	0.5	3.1	0.0	0.9	0.1
1985	-4.7	-5.1	-4.7	-3.0	-6.0	-3.5
1986	2.1	-2.2	1.6	4.7	2.1	4.3
1987	-2.5	7.5	-1.4	6.4	8.8	6.8
1988	2.9	9.7	3.7	20.7	24.6	21.3
1989	1.2	11.1	2.5	-0.4	12.2	1.5

גם במספר ימי התשלום אנו מנחינים בתנודות לאורך התקופה מכ-1.2 מיליון ימים בראשיתח לכ-1.1 מיליון בהמשך ולרמה של כ-1.5 מיליון ימים בסיומה, כאשר בשנה האחרונה אין גידול משמעותי לעומת השנה שקדמה לה.

יש לשים לב לכך שבשנת 1989, מספר מקבלי דמי הפגיעה ומספר ימי התשלום היה הגבוה ביותר מאז שנת 1983.

אחת הסיבות האפשריות לגידול זה היא העלייה במספר תאונות הדרכים אשר פגיעתן הנה חמורה יחסית.

הקשר בין ימי התשלום לבין מספר הנפגעים מתבטא במוצע הימים לנפגע המוצג בלוח 3.

לוח 3: ממוצע ימי תשלום לנפגע, לפי מעמד בעבודה
1989-1982

שנה	שכירים	עצמאים	סה"כ
1982	16.5	23.4	17.2
1983	18.6	25.2	19.4
1984	18.0	25.3	18.8
1985	18.3	25.0	19.1
1986	18.8	26.1	19.6
1987	20.5	26.4	21.2
1988	24.0	30.0	24.8
1989	23.7	30.3	24.6

מלוח זה רואים כי במהלך התקופה חל גידול במספר ימי התשלום הממוצע לנפגע מרמה של כ-17 ימים ב-1982 לרמה של כ-25 ימים ב-1988. בשנת 1989 נשמרה הרמה של השנה שקדמה לה.

להערכתנו, החמרה זו נובעת ממספר סיבות אפשריות:

1. במהלך התקופה גדל חלקן של תאונות הדרכים בתוך כלל התאונות, ותאונות אלה, חומרתן גבוהה יותר.
2. יתכן שמסיבות שונות, אנשים נמנעים מלתכוע את המוסד על פגיעות קלות יחסית.

מן הראוי לשים לב כי מספר ימי התשלום הממוצע לעובד עצמאי גבוה באופן עקבי מזה של העובד השכיר.

התייחסות לסדרת מקבלי דמי הפגיעה ומספר ימי התשלום, ללא התייחסות למספר המועסקים במשק באותה תקופה תתן תמונה חלקית בלבד של מגמות ההתפתחות.

בלוח 4 להלן מוצגים מספר המועסקים, מקבלי דמי הפגיעה כאחוז מהמועסקים ומספר ימי התשלום בממוצע למועסק בכל אחת מהשנים האמורות.

כפי שרואים, למרות שבמהלך התקופה חל גידול קל במספר מקבלי דמי הפגיעה, הרי שיחסית למספר המועסקים, שהם מספר החשופים לסיכון, חלה ירידה קלה, מ-4.33% בשנת 1983 ל-4.15% בשנת 1989.

ראינו גם שמספר ימי התשלום הממוצע לנפגע גדל בשנים האחרונות מ-17.2 ב-1983 ל-24.6 ב-1989. החמרה זו באה לידי ביטוי גם כאשר מתייחסים למספר הימים הממוצע למועסק. מ-0.84 בשנת 1983 ל-1.02 בשנה האחרונה.

לוח 4: מספר מועסקים, מקבלי דמי פגיעה כאחוז מהמועסקים ומספר ימי התשלום הממוצעים למועסק 1983-1989

שנה	מספר מועסקים	מקבלי ד"פ כאחוז מהמועסקים	מספר ימי התשלום בממוצע למועסק
1983	1,339,400	4.33%	0.84
1984	1,359,000	4.40%	0.83
1985 ⁽¹⁾	1,349,200	4.22%	0.81
1986	1,367,900	4.23%	0.83
1987	1,403,700	4.06%	0.86
1988	1,453,100	4.07%	1.01
1989	1,460,800	4.15%	1.02

(1) משנת 1985 ואילך נתוני המועסקים מתייחסים לבני 15 ומעלה.

מעמד בעבודה

לוח 5 להלן מרכז את מספר המקבלים, מספר הימים בגינם שולמו דמי פגיעה ואת היקף התשלומים, תוך חלוקה לשכירים ולעצמאים.

לוח 5: מקבלי דמי פגיעה, ימים ותשלומים, לפי מעמד בעבודה בשנת 1989

	אחוזים			מספרים מוחלטים		
	עצמאים	שכירים	סה"כ	עצמאים	שכירים	סה"כ
מקבלי דמי פגיעה	14.0	86.0	100.0	8,482	52,149	60,631
מספר ימי תשלום	17.3	82.7	100.0	257,310	1,233,485	1,490,795
סך התשלומים (באלפי ש"ח)	24.6	75.4	100.0	15,120	46,378	61,498
ממוצע ימים לנפגע	-	-	-	30.3	23.6	24.6
תשלום ממוצע לנפגע	-	-	-	1,782.6	889.3	1,014.3
תשלום ממוצע ליום	-	-	-	58.8	37.6	41.3

התפלגות המועסקים כמשק הישראלי לפי מעמדם בעבודה מראה כי בשנת 1989, כ-13% מהם היו עצמאים, והיתרה - 87%, היו שכירים (לרבות חברי קואופרטיבים וחברי קיבוצים).

כלומר, אין כמעט הבדל בין אחוז הנפגעים השכירים לבין אחוז העובדים השכירים בתוך כלל המועסקים.

עיון בלוח לעיל מלמדנו כי מספר ימי התשלום לעובדים העצמאים גבוה יחסית למספר ימי התשלום לשכירים וכן גם היקף התשלומים. פערים אלה מוצאים ביטויים הן בהתפלגות (באחוזים) של מספר ימי התשלום ושל סך התשלומים, והן כאשר מסתכלים על ממוצע הימים לנפגע ועל התשלום הממוצע ליום.

דמי הפגיעה הממוצעים ליום ששולמו לעובד עצמאי גבוהים בכ-56% מאלה אשר שולמו לשכיר. את ההבדל הזה ניתן להסביר בשילוב שני גורמים עקריים:

1. מקסימום דמי הפגיעה ליום לעובד שכיר מחושב לפי 3 פעמים השכר הממוצע ואילו מקסימום דמי הפגיעה ליום לעובד עצמאי מחושב עפ"י 4 פעמים השכר הממוצע.

2. התפלגות ההכנסות של העצמאים גבוהה בכ-10% מזו של השכירים.

תחום נוסף בו אנו מוצאים הבדלים בין השכירים לבין העצמאים הוא מספר ימי הפגיעה הממוצע לנפגע. מתברר שמספר ימי הפגיעה לנפגע שכיר נמוך ממספר הימים הממוצע לנפגע עצמאי בכ-22%.

אחד ההסברים האפשריים לכך, אם כי אין הוא בדוק דיו, הוא שהעצמאים, ביוזעם. שכל יום היעדרות מן העבודה יפגע בהכנסתם השוטפת, נמנעים מלדווח על פגיעות קלות, ואם הם כבר פונים למוסד לביטוח לאומי זה כאשר הפגיעה הנה חמורה ואינה מאפשרת המשך עבודה לתקופה ממושכת.

לוחות 1 ו-2 בנספח הלוחות מציגים את התפלגות הנפגעים, ימי דמי הפגיעה וסך התשלומים לפי סניף ולפי מעמד בעבודה. לוח 3 בנספח מציג את הממוצעים (מספר ימים לנפגע, תשלום ממוצע לנפגע ותשלום ממוצע ליום) לפי אותן קטגוריות.

ההתפלגויות בין הסניפים, ינותחו בהרחבה בסעיף ז' בהמשך. כאן נציין רק כי השוואתן מראה כי משקל השכירים גבוה יחסית בנצרת, נהריה, חיפה, תל-אביב וירושלים. אולם, בהכירנו את התפלגות התעסוקה ברחבי הארץ, אין בעובדה זו כדי להפתיע. אחוז העצמאים גבוה יחסית בנתניה, כפר-סבא ויפו. גם עובדה זו מתיישבת עם הידיעה על התפלגות המועסקים באיזורים אלה לפי המעמד בעבודה.

מקום התאונה

כאמור, תאונה בעבודה היא תאונה שארעה למבוטח תוך כדי ועקב עיסוקו במשלח ידו. על פי ההגדרות, נכללת בהגדרה זו גם תאונה שקרתה למבוטח בדרכו לעבודה או ממנה. המושג בדרך לעבודה או ממנה עבר בשנים האחרונות, בעקבות פסיקת בתי-הדין, שינויים והרחבות. כך למשל, הובלת ילד לגן הילדים, בדרך לעבודה, אינה נחשבת עוד סטייה בדרך ואינה שוללת זכאות לדמי פגיעה אם קורית תאונה. הרחבת ההגדרות, כמו גם התרכות מספר תאונות הדרכים בארץ, גרמו לעליית משקלן של התאונות בדרך לעבודה וממנה מרמה של כ-7% בראשית שנות השבעים לרמה של כ-10.5% בשנתיים האחרונות.

אין הכדל בין שכירים לבין עצמאים בהתייחס לאספקט של מקום התאונה.

לוח 6 להלן מפרט את מספר מקבלי דמי הפגיעה, מספר ימי התשלום וסך התשלומים לפי מקום התאונה, ולפי המעמד בעבודה של הנפגעים. מעיון בלוח זה רואים כי כ-10.4% מתאונות השכירים וכ-11% מתאונות העצמאים הן תאונות בדרך לעבודה וממנה.

אצל השכירים, כ-13.7% מימי התשלום הם בגין תאונות שנגרמו כדרך לעבודה וממנה ואילו אצל העצמאים, משקלם של ימים אלה הוא כ-13.2%. גם בסך התשלומים היחס דומה: כ-13.8% מהתשלומים לשכירים ולעצמאים הם בגין תאונות בדרך לעבודה וממנה.

לוח 6: מקבלי דמי פגיעה, ימים ותשלומים לפי מקום התאונה ומעמד בעבודה

עצמאים		שכירים		סה"כ		מקום התאונה			
התשלומים	ימי	התשלומים	ימי	התשלומים	ימי	מקרים	חשלו		
(באלפי ש"ח)	תשלום	(באלפי ש"ח)	תשלום	(באלפי ש"ח)	תשלום				
מספרים מוחלטים									
15,120	257,310	8,482	46,378	1,233,485	52,149	61,498	1,490,795	60,631	סה"כ
2,094	33,950	932	6,422	168,953	5,347	8,516	202,903	6,279	תאונות בדרך
13,026	223,360	7,550	39,956	1,064,532	46,802	52,982	1,287,892	54,352	תאונות בעבודה
אחוזים									
13.8	13.2	11.0	13.8	13.7	10.3	13.8	13.6	10.4	תאונות בדרך
86.2	86.8	89.0	86.2	86.3	89.7	86.2	86.4	89.6	תאונות בעבודה

לוח 7 ממחיש בצורה חזקה יותר כי תומרתן של התאונות כדרך לעבודה וממנה גבוהה (הן אצל השכירים והן אצל העצמאים) יחסית לתומרת התאונות הקורות בעבודה, וזאת על פי ממוצע הימים למקרה. הלוח מציג את ממוצע הימים לנפגע והתשלום הממוצע ליום, לפי מקום התאונה ולפי המעמד בעבודה.

**לוח 7: ממוצע ימים לנפגע ותשלום ממוצע ליום,
לפי מקום התאונה ומעמד בעבודה**

מקום התאונה	סה"כ		שכירים		עצמאים	
	ממוצע ימים לנפגע	תשלום ממוצע	ממוצע ימים לנפגע	תשלום ממוצע	ממוצע ימים לנפגע	תשלום ממוצע
סה"כ	24.6	41.25	23.7	37.60	30.3	58.76
תאונות בדרך	32.3	41.97	31.6	38.01	36.4	61.67
תאונות בעבודה	23.7	41.14	22.7	37.53	29.6	58.32

מנתוני הלוח רואים בבירור שחומרת התאונות בדרך לעבודה וממנה, כפי שמתבטאת במספר הימים הממוצע לנפגע, גבוהה בהרבה מאשר חומרת התאונות הנגרמות בעבודה (32.3 ימים לנפגע בדרך לעומת 23.7 ימים לנפגע בעבודה). הבדל זה קיים הן אצל השכירים והן אצל העצמאים.

עם זאת, כפי שכבר הזכרנו בסעיף הקודם, חומרת התאונות בכללותן של העצמאים (30 יום לנפגע) גבוהה יותר מזו של השכירים (24.6 יום לנפגע). הבדל זה נובע בעיקר מההבדל בחומרה בתאונות בעבודה (29.6 ימים לנפגע עצמאי לעומת 23.7 ימים לנפגע שכיר). הבדלים אלה אם כי מצומצמים יותר קיימים גם כשמדובר בתאונות הקורות בדרך לעבודה וממנה (36.4 ימים לנפגע עצמאי לעומת 31.6 ימים לשכיר).

לוח 4 בנספח מציג בצורה מפורטת את מספר מקבלי זמי הפגיעה, מספר ימי התשלום וסך התשלומים תוך הכחנה בין שכירים לבין עצמאים, בין תאונות בדרך לבין תאונות בעבודה, ותוך הפרדה בין גברים לבין נשים.

לוח 8 להלן מפרט, עפ"י אותן קטגוריות, את ממוצעי הימים וממוצעי התשלומים. בשל מיעוט הנפגעים תושבי השטחים לא מוצגת הפרדה בין תושבי ישראל לבין תושבי השטחים.

לוח 8: ממוצע ימים לנפגע ותשלום ממוצע ליום, לפי מקום התאונה, מעמד בעבודה, ומין

מ"ס	תאונות בעבודה		תאונות בדרך		מעמד בעבודה ומין	
	ימים לנפגע	תשלום ליום	ימים לנפגע	תשלום ליום		
כל הנפגעים						
סה"כ	41.25	24.6	41.14	23.7	41.97	32.3
גברים	44.18	24.7	43.78	23.8	47.15	34.2
נשים	25.53	24.2	25.09	23.3	27.04	27.9
שכירים						
סה"כ	37.60	23.7	37.53	22.7	38.01	31.6
גברים	40.24	23.6	39.91	22.7	42.78	33.6
נשים	25.30	23.8	24.87	22.8	26.76	27.8
עצמאים						
סה"כ	58.76	30.3	58.32	29.6	61.67	36.4
גברים	60.75	30.3	60.36	29.5	63.30	36.6
נשים	28.61	31.2	27.83	30.9	34.36	33.5

הנפגעים לפי מין גיל והרכב משפחתי

מהלוח לעיל, רואים כי אין הבדלים משמעותיים בחומרת התאונה בין גברים לבין נשים (24.7 ימים לנפגע לעומת 24.2 ימים לנפגעת). אולם, גובה התשלום הממוצע ליום אצל גברים, גבוה בכ-73% מהתשלום הממוצע לנשים (44.18 ש"ח ליום לגברים לעומת 25.53 ש"ח ליום לנשים). עובדה זו משקפת כנראה את פערי השכר הקיימים במשק לפי מין העובד.

כ-84% מן הנפגעים הם גברים וכ-16.0% הן נשים. חלוקה זו בין גברים לנשים שונה באופן משמעותי מפרופורציית הגברים והנשים בתוך כלל המועסקים. בשנת 1989 מספר המועסקים היה 1,460,800 איש מתוכם 880,300 (60.3%) היו גברים ו-580,900 (39.7%) היו נשים. יחד עם זאת, אין בנתונים אלה משום הפתעה וזאת בשל אופי התעסוקה השונה של גברים ושל נשים. אם נגדיר כ"ענפים בעלי סיכון" את ענפי החקלאות, התעשייה, החשמל, הבנייה והתחבורה, נראה שכמחצית מהגברים מועסקים בענפים אלה לעומת כ-20% בלבד מהנשים המועסקות. כלומר, בשל אופי העבודה, הסיכוי לפגיעה, של הגברים, גבוה יותר מזה של הנשים אם מתייחסים לסוג העיסוק.

לאור זאת, אך טבעי הוא שבקרב הנפגעים, משקלם של הגברים יהיה גבוה יותר מאשר משקלם בכלל אוכלוסיית המועסקים.

הרכב משפחתי

סביר להניח שאין קשר בין גודל המשפחה לבין פגיעה או אי פגיעה בעבודה. יחד עם זאת מן הראוי שנראה את הרכבה המשפחתי של אוכלוסיית מקבלי דמי הפגיעה.

לוח 5 בנספח מפרט את התפלגות מקבלי דמי הפגיעה לפי גודל המשפחה. עיון בלוח זה מלמדנו כי למעלה ממחצית מהנפגעים הם במשפחות בנות נפש אחת או שתיים, כ-11% מהנפגעים הם במשפחות בנות 3 נפשות, כ-14.6% במשפחות בנות 4 נפשות וכ-21% במשפחות בנות 5 נפשות ויותר.

נתון נוסף שעולה מלוח זה הוא הרכב המשפחה השונה בין תושבי השטחים לבין תושבי ישראל. אצל תושבי השטחים, משקלם של הנפגעים ממשפחות בנות 3 ו-4 נפשות הוא נמוך יחסית (כ-13.2%) לעומת 26.5% אצל תושבי הארץ ואילו משקל הנפגעים ממשפחות בנות 5 נפשות ויותר הוא גבוה יחסית (32.5% לעומת 21.3%). נראה שהתפלגות זו בקרב הנפגעים משקפת את ההבדלים בין תושבי ישראל ותושבי השטחים מבחינת גודל המשפחה.

הלוח להלן מרכז נתונים אלה ומציגם במספרים מוחלטים.

לוח 9: מקבלי דמי פגיעה לפי מין, סוג תושבות ומספר נפשות במשפחה

5 נפשות ויותר	4 נפשות	3 נפשות	2 נפשות	יחיד	סה"כ	
משקי בית באוכלוסייה הכללית (אחוזים)						
30.9	17.9	13.6	22.5	15.1	100.0	סך הכל
מקבלי דמי הפגיעה						
13,036	8,878	6,657	17,973	13,787	60,631	סך הכל
21.5	14.6	11.5	29.6	22.7	100.0	אחוזים
11,598	7,640	5,811	14,708	11,188	50,945	גברים
1,438	1,238	1,146	3,265	2,599	9,686	נשים
12,552	8,762	6,857	17,513	13,224	58,908	תושבי ישראל
462	98	89	358	415	1,422	תושבי שטחים

יצויין, כי בעוד כ-23% מכלל הנפגעים הם יחידים, הרי חלקם של היחידים בכלל האוכלוסייה הוא כ-15%. גם הנפגעים במשפחות בנות 2 נפשות מהווים אחוז גבוה יותר מאשר משקל משפחות בנות 2 נפשות באוכלוסייה. לעומת זאת במשפחות בנות 3 נפשות ויותר, שיעור הנפגעים נמוך יחסית לשיעור משפחות אלה באוכלוסייה.

התפלגות זו יכולה לרמז על סוגי עיסוקים של האוכלוסייה בשים לב להרכב המשפחתי. כלומר, ייתכן שהמשתייכים למשפחות גדולות יותר בוחרים בעיסוקים בעלי סיכון נמוך יחסית.

במסגרת ביטוח נפגעי עבודה מכוסות כל התאונות הקורות למכוטחים עובדים תוך כדי ועקב עבודתם. פירושו של דבר שלכאורה הנפגעים יכולים להיות בני כל הגילים, יחד עם זאת ברור שרוב הנפגעים הם כגיל העבודה. למרות זאת כ-2.6% מהנפגעים היו בני פחות מ-18 שנה בעת פגיעתם ומספר דומה היו מעבר לגיל 65 בעת קרות הפגיעה.

לוח 6 בנספח מציג את מספר הנפגעים, מספר ימי התשלום וסך התשלומים ששולמו לפי מין וגיל.

השוואת מספר הנפגעים בתוך כל קבוצת גיל משמעותית רק אם מתחשבים גם במספר החשופים לפגיעה בתוך כל קבוצה. הגרף להלן מציג את שיעור מקבלי דמי הפגיעה בתוך כל קבוצת גיל ומין.

מגרף זה רואים כי קבוצות הגיל ה"פגיעות" ביותר הן גילאי 45-54 ו-55-64. וכן גם הקבוצה שמתחת לגיל 18. יחד עם זאת יש לשים לב שהפער כשיעור הפגיעות בין קבוצות הגיל השונות הנו קטן יחסית אצל הגברים והוא משמעותי מאוד אצל הנשים.

מספר ימי התשלום

כשנת 1989/90 שילם המוסד דמי פגיעה בגין 1,490,795 ימים. כ-17.3% מהם היו ימי אי כושר של עצמאים וכ-82.7% היו ימי אי כושר של שכירים.

כפי שהוזכר בסעיף ז'א' לעיל, חוק הביטוח הלאומי קובע שבעד יום הפגיעה לא משולמים דמי פגיעה. עוד קובע החוק כי שני הימים הראשונים שלאחר יום הפגיעה ישולמו רק כאשר תקופת אי הכושר נמשכת 12 ימים לפחות.

לוח 10 להלן מציג את ההתפלגות (באחוזים) של מקבלי דמי הפגיעה כשנת 1989/90 לפי מעמד בעבודה ולפי מספר ימי תשלום דמי הפגיעה.

לכ-50% מן הנפגעים, מספר ימי תשלום דמי הפגיעה מסתכם בפחות מ-12 ימים. כ-27.1% נוספים משתרע מספר ימי התשלום על פני 12 עד 27 ימים והשאר, כ-22%, תקופת אי הכושר שלהם (ובמקביל גם מספר ימי התשלום) ממושכת יותר.

גם בתחום זה, של מספר ימי התשלום יש הבדלים בין שכירים לבין עצמאים, כאשר אצל העצמאים עולה משקלן של התקופות הארוכות יותר ויורד משקלן של התקופות הקצרות יותר. עובדה זו מאשרת את שכבר הוזכר בדבר מספר ימי הפגיעה הממוצע לנפגע שהוא גבוה יותר אצל עצמאים מאשר אצל השכירים.

לוח 10: מקבלי דמי פגיעה, לפי מעמד בעבודה ולפי מספר ימי תשלום דמי פגיעה (באחוזים)

	סה"כ	4-2	11-5	27-12	41-28	54-42	90-55	120-91	181-121	182
סה"כ	100.0	12.2	38.0	27.1	7.9	4.0	5.1	2.0	2.4	1.5
שכיר	100.0	13.3	39.4	25.9	7.1	3.8	4.8	1.9	2.3	1.4
עצמאי	100.0	4.8	29.3	34.5	12.4	5.1	6.4	2.6	2.7	2.1

מסבלי דמי הפגיעה לפי סוג המקבל

חוק הביטוח הלאומי מגדיר מספר מקרים בהם דמי הפגיעה אינם משולמים לנפגע עצמו אלא לגוף אחר. להלן פירוט מקרים אלה.

תקנה 22 - תשלום דמי הפגיעה באמצעות המעביד - השר רשאי להרשות למעביד, בתנאים שייקבעו על ידי המוסד, לשלם בשם המוסד דמי פגיעה לעובדיו. התנאי הנדרש מן המעביד על מנת שיוכל להכלל בהסדר זה הוא התחייבות לשלם את דמי הפגיעה במועד בו משולם השכר לעובדים, גם אם טרם התקבל אישור המוסד.

מעביד שהורשה כאמור, זכאי לעמלה בשיעור 2.5% מדמי הפגיעה ששולמו על ידיו בשם המוסד.

סעיף 51 לחוק - תמורת דמי פגיעה - מעביד המעסיק לפחות 500 עובדים ואשר חייב, בתוקף חוק, הסכם קיבוצי או חוזה עבודה, לשלם לעובדים שכר בעד הזמן שבעדו משתלמים דמי פגיעה בעבודה, אם אושר לכך, ישלם דמי ביטוח מופחתים. (הגדרה זו מופיעה בסעיף 162 לחוק).

סעיף 51 לחוק קובע כי מבוטח שמעבידו משלם דמי ביטוח מופחתים על פי סעיף 162 לחוק, לא ישולמו לו דמי פגיעה בקשר לפגיעה בעבודה, אך הוא זכאי לתמורת דמי פגיעה ממעבידו.

סעיף 136ב' - תשלום לקיבוץ או למושב שיתופי - היה הזכאי לגמלה או האדם שבעדו היא משתלמת חבר קיבוץ או מושב שיתופי, תשולם הגמלה, לפי בקשתו לידי מזכירות הקיבוץ או המושב השיתופי לפי העניין.

כפי שנראה בלוח הבא, כ-68.7% מן התשלומים מבוצעים לתובע עצמו, כ-25.3% מהתשלומים מבוצעים עפ"י תקנה 22, כ-3.6% עפ"י סעיף 51 וכ-2.1% עפ"י סעיף 136ב'.

לוח 11: מקבלי דמי הפגיעה לפי מעמד בעבודה ולפי סוג המקבל

סוג מקבל	מספרים מוחלטים			אחוזים		
	שכיר	עצמאי	סה"כ	שכיר	עצמאי	סה"כ
סך הכל	52,149	8,482	60,631	100.0	100.0	100.0
התובע	33,388	8,451	41,869	64.0	99.6	68.7
תקנה 22	15,324	-	15,324	29.4	-	25.3
סעיף 51	2,164	-	2,164	4.1	-	3.6
סעיף 136 ב'	1,077	-	1,077	2.1	-	2.1
אחר	196	31	227	0.4	0.4	0.4

כתחום זה של חלוקת הקצבה בין סוגי המקבלים השונים, לא ניתן להשוות בין השכירים לבין העצמאים זאת משום שסעיף 51 ותקנה 22 אינם חלים על עצמאים.

מקבלי דמי פגיעה לפי סניף

ברחבי הארץ פרושים 17 סניפים המטפלים בתביעות לדמי פגיעה. דווחים שוטפים על היקף הפעילות בכל סניף וסניף נתנים במהלך השנה בירחון החודשי. במסגרת זו של הירחון אנו מדווחים מידי חודש על מספר התביעות לדמי פגיעה, על מספר ההחלטות ועל האישורים והדחיות המתקבלים מידי חודש. לוחות 1 עד 3 בנספח הלוחות מציגים את מקבלי דמי הפגיעה, ימי התשלום וסך התשלומים לפי סניפי המוסד.

הלוח הראשון מציג את המספרים המוחלטים של מקבלי דמי הפגיעה, ימי התשלום וסך התשלומים לפי סניף ולפי מעמד בעבודה. הלוח השני מציג בתוך כל סניף, את אחוז השכירים ואחוז העצמאים מתוך הסה"כ, והלוח השלישי מציג את מספר הימים הממוצע לנפגע ואת התשלום הממוצע לנפגע וליום תוך הבחנה בין הסניפים ובין השכירים לבין העצמאים.

יש לשים לב לכך שהסניף המטפל בתביעת דמי הפגיעה אינו בהכרח הסניף הקרוב למקום מגוריו של הנפגע או הסניף הקרוב לאזור הגיאוגרפי בו קרתה התאונה. לגבי עצמאים סניף זה הוא בדרך כלל הסניף בו מתנהל חשבון דמי הביטוח של המעביד, ואילו לגבי השכירים במסגרת תקנה 22.

מהנתונים בלוח 2 בנספח רואים כי בשלושת הסניפים הגדולים: ירושלים, תל-אביב וחיפה, אחוז השכירים בתוך כלל הנפגעים הוא גבוה יחסית ולעומתם בסניפים כמו יפו, נתניה וכפר-סכא, גבוה יחסית משקלם של הנפגעים העצמאים.

על אף העובדה שהן מספר הנפגעים השכירים והן מספר ימי הפגיעה שלהם כשלוש הערים הגדולות הנו גבוה יחסית, הרי שכאשר מדובר בתשלומי דמי הפגיעה יורד משקלם של השכירים בירושלים. פערים אלה מתבטאים, ובצורה בולטת יותר, כאשר מסתכלים על גובה דמי הפגיעה ליום (לוח 3 בנספח). בקרב השכירים, דמי הפגיעה ליום לנפגע שכיר הם 37.6 ש"ח במוצע הארצי, בחיפה 44.2 ש"ח ליום, בת"א 44.8 ש"ח ליום ואילו בירושלים 35.9 ש"ח ליום.

בהתייחס לעצמאים, הסניפים בהם דמי הפגיעה ליום הינם גבוהים יחסית הם כפר-סבא יפו ורמת-גן (69.2 ש"ח, 68.2 ש"ח ו-65.5 ש"ח ליום בהתאמה).

התפלגויות אלה של הנפגעים והימים לפי סניף וכן של גובה דמי הפגיעה ליום תואמות את הידוע על התפלגות העיסוקים וההכנסות ברחבי הארץ.

אין בידינו נתונים על החלוקה הגיאוגרפית של המקום בו ארעו התאונות או התפלגות לפי אזור מגורים של מקבלי דמי הפגיעה.

התמשכות הטיפול

בירחון הסטטיסטי המרכז את הנתונים על התביעות לדמי פגיעה והחלטות בהן, מתפרסמים באופן שוטף נתונים על מדדי פיגור בטיפול בתביעות.

מדד עומק הפיגור משקף את מספר התביעות שנשארו לטיפול לעומת ממוצע חודשי של החלטות ב-12 החודשים האחרונים. כלומר הוא משקף את עומק הפיגור, במספר חודשי עבודה הדרושים לטיפול בתביעות הפתוחות בהתחשב בקצב חודשי ממוצע של החלטות.

משך זמן הטיפול בתביעה, עד לקבלת ההחלטה, נע בין חודש וחצי לחודשיים, כאשר בתביעות השכירים הטיפול הוא כד"כ קצר יותר מאשר בתביעות העצמאים, ובתביעות הנדחות משך הבדיקה עד לקבלת ההחלטה, ממושך יותר.

פער זמן זה, בין משך הטיפול בתביעות המאושרות לבין משך הטיפול בתביעות הנדחות, מלמד על כך שלפני שמתקבלת החלטת דחייה, נעשות בדיקות שנועדו להבטיח, במידת האפשר שלא תהיה דחיית סרק.

מדד עומק הפיגור בתביעות לדמי פגיעה עומד על כ-1.3 כשמדובר בתביעות שכירים ועל כ-2 כאשר מדובר בתביעות עצמאים.

רמה זו של עומק פיגור היתה הן בראשית התקופה והן בסיומה. יחד עם זאת, במהלך השנה היו מספר חודשים בהם עומק הפיגור היה גבוה יותר.

הפער במשך זמן הטיפול בתביעות השכירים לבין משך זמן הטיפול בתביעות העצמאים קיים שנים רבות ונובע, ככל הנראה, מכך שלגבי השכירים עצם חתימת המעביד על טופס התביעה ניתן לפרשה כעדות וכראיה לעצם קרות הארוע כפי שתואר. בנוסף, לגבי עצמאים מתבצעת חקירה לגבי שהותו בעסקו בעת תקופת אי הכושר בעוד לגבי שכירים מסתפקים בנתונים שבתביעה.

זה המקום לציין שעל אף שמדד עומק הפיגור הוא כ-1.3 לשכירים ו-2 לעצמאים הרי חשוב להדגיש כי ישנם מקרים המשולמים בתוך ימים ספורים מיום הגשת התביעה לעומת מקרים אחרים אשר הטיפול בהם נמשך זמן רב. בכדי לקבל מבט נכון יותר על התפלגות התביעות ומשכי זמן הטיפול בהן נציג כלוח להלן, לוח 12, את משכי זמן אלה בחודש 11/89 שהוא חודש באמצע התקופה אליה מתייחס הדו"ח ומנוטרל מהשפעת חופשות התגים.

באומרנו משך זמן הטיפול הכוונה היא למשך הזמן מיום קבלת התביעה ועד לקליטת הוראת התשלום במחשב.

לוח 12: משכי זמן הטיפול בנובמבר 1989

אחוזים מצטברים			מספרים מוחלטים			משך הזמן (כימים)
תביעות פתוחות	תביעות שנדחו	תביעות שאושרו	תביעות פתוחות	תביעות שנדחו	תביעות שאושרו	
1.2%	0.0%	0.8%	109	0	59	עד 5
7.3%	0.5%	8.2%	542	4	532	6-10
15.9%	2.5%	19.4%	757	16	803	11-15
25.1%	4.2%	32.2%	815	14	916	16-20
31.8%	6.0%	38.6%	597	14	457	21-25
37.7%	7.9%	48.5%	528	15	710	26-30
45.3%	9.4%	53.7%	667	12	377	31-35
50.7%	11.1%	59.2%	482	14	393	36-40
56.5%	15.3%	67.0%	511	34	562	41-50
61.8%	21.3%	73.0%	475	48	427	51-60
69.9%	31.0%	80.0%	718	78	503	61-75
76.9%	43.1%	84.8%	618	97	345	76-90
85.2%	66.6%	91.5%	738	188	477	91-120
90.3%	79.4%	94.9%	451	103	249	121-150
94.0%	86.9%	96.9%	327	60	139	151-180
100.0%	100.0%	100.0%	535	105	224	181 ויותר
-	-	-	70	117	50	ממוצע

מהלוח רואים כי בכ-48.5% מהתביעות נקלטת הוראת התשלום במחשב בתוך 30 יום מעת הגשת התביעה. בכ-24.5% נוספים הקליטה היא בתוך חודש נוסף. אולם מן הראוי לציין כי אם מתייחסים למשך זמן החלטה בסניף הרי כ-62% מהתביעות מאושרות בתוך 30 יום וכ-18% נוספים בתוך חודש נוסף.

כאשר מדובר בהחלטות הדחיייה, בפחות מ-8% מהמקרים מתקבלת ההחלטה בתוך חודש וכ-13.3% נוספים, ההחלטה מתקבלת בתוך חודש נוסף. בכ-3% מתקבלת החלטת הדחיייה לאחר 6 חודשים ויותר.

כשם שקיימים הבדלים בין מדד עומק הפיגור בתביעות השכירים לבין מדד עומק הפיגור בתביעות עצמאים, כך גם קיימים הבדלים בין הסניפים.

כך למשל ישנם מספר סניפים בהם כמעט בכל אחד מחדשי השנה מדד הפיגור היה נמוך מן הממוצע הארצי (חיפה, חדרה, יפו) וישנם לעומתם סניפים (ירושלים, נצרת) בהם כמעט בכל אחד מהחדשים היה מדד הפיגור גבוה מן הממוצע הארצי.

מקבלי דמי פגיעה לפי ענף כלכלי

נהוג לשייך את העובדים לענף כלכלי. הסיווג לענפים אלה נעשה בדרך כלל עפ"י היעד העיקרי של העסק או המפעל ולא כהכרח תואם את סוג העיסוק הפרטני של כל עובד ועובד. כך למשך שני עובדים, שכ"א מהם עובד על יד מסוף מחשב, האחד במפעל מתכת והשני במפעל עץ, יסווגו במקומות שונים למרות שעיסוקם דומה.

נתוני הענף הכלכלי מסומלים ומוזנים למחשב בשלב מאוחר יותר מחשלב בו נרשמות הפגיעה ותקופת אי הכושר.

כיום יש בידינו מידע על הענף הכלכלי לגבי 31,936 מקרים. מתברר כי כ-40% מהנפגעים עובדים בתעשייה וכ-28% בשירותים. פחות מ-10% מהנפגעים סווגו כשייכים לענף הכנייה. הלוח להלן מציג את ההתפלגות (כאחוזים) של מקבלי דמי הפגיעה לפי ענף כלכלי. הלוח מצביע על ענפי התעשייה והכנייה כבעלי סיכון גבוה לפגיעה בעבודה, לעומת סיכון נמוך מאוד בענף המסחר והשירותים הפיננסיים.

היחס בין מקבלי דמי פגיעה לבין המועסקים במשק	המועסקים במשק	מקבלי דמי פגיעה	ענף כלכלי
	1,453,100	31,936	סה"כ (במספרים מוחלטים)
	א ח ו ז י ם		
4.2	100.0	100.0	סה"כ
3.3	4.7	3.7	חקלאות, יעור ודייג
6.3	0.2	0.3	מכרות ומחצבות
7.8	21.4	39.8	חרושת (תעשייה ומלאכה)
6.9	4.9	8.1	בנייה
8.3	1.0	2.0	השמל, מים ושרותים סנטריים
1.7	24.5	9.8	מסחר וכספים
5.0	6.4	7.7	תעבורה וקשר
3.2	36.3	28.0	שירותים
9.7	0.6	0.7	אחר ולא ידוע

פירוט מלא של הסיווג ואפיוני התאונות בכל ענף וענף יינתנו בפרסום נפרד שיתייחס הן לענפי הכלכלה של הנפגעים והן לאיפיוני התאונות והגורמים להן.

סך התשלומים

בשנת 1989/90 שולמו כ-61.5 מיליון ש"ח כדמי פגיעה.

ראינו שכאשר מדובר בהתפלגות התשלומים עולה חלקם של העצמאים בתוך סך התשלומים לעומת משקלם בתוך הנפגעים. (22.3% מהתשלומים לעומת 12.9% בלבד בנפגעים).

הבדל זה נובע, כפי שכבר הוזכר והן מכך שמספר ימי הפגיעה של העצמאים הוא גבוה יחסית והן מכך שהתשלום הממוצע ליום גבוה יחסית.

מתוך כלל ההוצאה במסגרת ענף נפגעי עבודה, מהווים התשלומים לדמי פגיעה כ-17.6%. אם מתייחסים אך ורק לתשלומי גמלאות לנפגעים, הרי דמי הפגיעה מהווים כ-22.5% מתוך תשלומים אלה. כ-22.5% נוספים הם תשלומי גמלאות לתלויים במבוטחים שנפטרו כתוצאה מפגיעה בעבודה והיתרה הם תשלומים לנכים נפגעי עבודה.

**פרק ג - מקבלי קצבאות נכות מעבודה וקצבאות תלויים
בשנת 1989/90**

כ ל י

מרבית הנפגעים בתאונות עבודה נעדרים מהעבודה מספר ימים מועט ומקבלים בתקופה זו זמי פגיעה. יחלקם, הנפגע בצורה קשה יותר, נותר עם נכות לתקופה מוגבלת או לצמיתות. התאונות הגורמות נכות לצמיתות (של 5% נכות, לפחות) הן כ-4% מכלל תאונות העבודה.

נכים, שדרגת נכותם הצמיתה היא 20% או יותר, מקבלים מהמוסד לביטוח לאומי קצבה חדשית, המחושבת על פי שכרם בתקופה שקדמה לפגיעה ועל פי דרגת נכותם.

נפגעי עבודה, שהוועדה הרפואית קבעה להם דרגת נכות בת 5% לפחות לתקופה מוגבלת, זכאים אף הם לקבל קצבה חדשית, המחושבת על פי אותם כללים, לפיהם מחושבת הקצבה הצמיתה (לפי השכר בתקופה שקדמה לפגיעה ולפי דרגת הנכות).

כאשר תאונת עבודה גורמת למותו של עובד, קרוביו של הנפטר זכאים לקבל קצבת תלויים חודשית. קצבה זו מחושבת על פי שכרו של המנוח טרם הפגיעה, ובהתחשב במספר התלויים שהותיר אחריו.

הפרק להלן מתייחס לקצבאות, ששולמו לנפגעי עבודה. 11,503 תשלומים הועברו לנכים צמיתים (72% מן התשלומים), 3,507 קצבאות שולמו לתלויים בנפגעי העבודה (22% מהתשלומים), והיתר, 905 קצבאות, שולמו לנכים בעלי דרגת נכות זמנית. כ-87% מן התשלומים שולמו בגין נפגעי עבודה שהיו שכירים בעת הפגיעה, וכ-13% שולמו בגין נפגעים שהיו עובדים עצמאיים בעת התאונה.

לוח 14 שלהלן מציג את מספר מקבלי הקצבאות השונות באפריל 1990, לפי מעמדם בעבודה בעת הפגיעה ולפי סוג הקצבה.

לוח 14: מקבלי קצבאות (נכים ותלויים), לפי מעמד בעבודה
 וסוג הקצבה - אפריל 1990

ס ו ג ק צ ב ה				מעמד בעבודה
קצבת תלויים	קצבת נכות		סך הכל	
	צמיתה	זמנית		
3,507	11,503	905	15,915	סך הכל
488	1,412	124	2,024	עצמאים
3,019	10,091	781	13,891	שכירים
299	670	-	969	מהם: תושבי שטחים

נכי עבודה

בלוח 14 רואים, כי כ-78% מהקצבאות החודשיות משולמות לנכי עבודה בעלי דרגת נכות זמנית או צמיתה ו-22% משולמות לתלויים. כאמור, נכה עבודה מקבל קצבת נכות שוטפת, כאשר דרגת נכותו הצמיתה גבוהה מ-19%. אם דרגת נכותו הצמיתה פחותה מ-19%, אך אינה פחותה מ-5%, מקבל הנכה מענק חד-פעמי. כ-75% ממקבלי קצבת הנכות הצמיתה, דרגת נכותם פחותה מ-50%. בקרב העצמאים, משקלם של בעלי דרגות הנכות, שבין 20% לבין 49%, הינו גבוה קצת יותר - כמעט 77% מאשר בקרב השכירים - 74%.

בלוח 15 מוצגת התפלגות מקבלי קצבאות הנכות הצמיתות, לפי מעמדם בעת הפגיעה ולפי דרגת הנכות.

לוח 15: מקבלי קצבאות נכות צמיתות, לפי מעמד בעבודה ולפי דרגת נכות

דרגת													
נכות	(לא י"י)	ממוצעת	ידוע	100	99-90	89-80	79-70	69-60	59-50	49-40	39-30	29-20	סך הכל
מספרים מוחלטים													
41.3	352	503	119	165	343	515	942	1,441	3,097	4,026	11,503	סך הכל	
אחוזים													
	3.0	4.4	1.0	1.4	2.9	4.5	8.2	12.5	26.9	35.1	11,503	סך הכל	
39.9	2.6	3.5	1.1	1.6	3.3	3.8	7.6	11.0	24.8	40.8	1,412	עצמאים	
41.5	3.1	4.5	1.0	1.4	2.9	4.6	8.3	12.7	27.2	34.2	10,091	שכירים	
43.0	0.3	5.1	1.8	2.2	3.6	5.2	6.0	14.0	30.6	31.2	670	מהם: תושבי שטחים	

דרגת הנכות הממוצעת של נפגעי עבודה היא 41.3%. אצל עצמאים הדרגה הממוצעת היא 39.9%, ואצל שכירים 41.5%. דרגת הנכות הממוצעת של תושבי השטחים אף גבוהה יותר והיא 43%.

בלוח 16 מוצגת התפלגותם של מקבלי הקצבה הזמנית בחודש אפריל 1990, על פי מעמדם בעבודה בעת הפגיעה ולפי דרגת נכותם בחודש זה. דרגת הנכות הממוצעת היא 35.7% (אצל עצמאים - 40.4%, ואצל שכירים - 34.9%), וזאת למרות שמשקלם של הנכים בעלי נכות בת 100% בקרב הנכים הזמניים גבוה יותר מאשר משקלם בקרב הנכים הצמיתים (10% לעומת 4.0%). סיבת קיומם של הבדלים אלה נובעת מכך, שדרגת הנכות המזכה בקצבה זמנית היא בת 5% או יותר, ואילו הדרגה המזכה בקצבה צמיתה היא בת 20% או יותר. עוד רואים בלוח, כי כ-75% ממקבלי קצבת הנכות הזמנית הם נכים, שדרגת נכותם פחותה מ-50%.

(1) בקטיגורית ה"לא ידוע" נכללים אותם נכים, שהיוונו חלק מקצבתם, ועתה הקצבה משולמת להם על פי דרגת נכות פחותה מ-20%.

לוח 16: מקבלי קצבאות נכות זמנית; לפי מעמד בעבודה ולפי דרגת נכות

דרגת נכות	לא	100	99-90	89-80	79-70	69-60	59-50	49-40	39-30	29-20	הכל	דרגת נכות
מספרים מוחלטים												
35.7	6	89	12	16	25	73	37	122	220	305	905	סך הכל
אחוזים												
	0.6	9.8	1.4	1.8	2.7	8.1	4.0	13.5	24.3	33.7	905	סך הכל
40.4	0.8	11.3	2.4	2.4	2.4	9.7	5.6	18.5	24.2	22.6	124	עצמאים
34.9	0.6	9.6	1.2	1.7	2.8	7.8	3.8	12.7	24.3	35.5	781	שכירים

בלוח 17 מוצגת התפלגות מקבלי קצבת הנכות, לפי שנת הפגיעה. בלוח זה רואים, כי נפגעי עשר השנים הראשונות לקיום המוסד, בין השנים 1954 עד 1965 הם רק כ-7% מכלל אוכלוסיית מקבלי קצבת הנכות הצמיתה. נפגעי השנים 1966 עד 1975 הם כ-25.5%, נפגעי השנים 1976 עד 1989 כ-20%, כ-24% הם נפגעי השנים 1980 עד 1985. ונפגעי השנים האחרונות הם כ-18% מן האוכלוסייה המקבלת קצבת נכות צמיתה.

מספר מקבלי הקצבה הצמיתה, שנפגעו בתקופה 1.4.54 עד 31.3.66, פחת בשנים האחרונות מ-1,272 במרץ 1983 ל-826 באפריל 1990. הירידה העיקרית היא אצל נפגעי 1954 עד 1961. ירידה זו, וכן משקלם המועט יחסית של נפגעי שנים אלה בתוך כלל אוכלוסיית מקבלי הקצבה, נובעים, ככל הנראה, משלוש סיבות עיקריות:

א. בהגיע הנכה לגיל 65 בגבר או באישה, עומדת בפניו האפשרות לקבל קצבת זקנה במקום קצבת נפגעי עבודה. לפיכך, חלק מן הזכאים יוצאים ממערכת קצבאות נפגעי העבודה ועוברים למערכת מקבלי קצבת הזקנה. בשים לב לעובדה, שגילם הממוצע של נפגעי העבודה בעת הפגיעה הוא כ-45 שנים, הרי נפגעי סוף שנות ה-50 ותחילת שנות ה-60 מתקרבים היום לגיל המזכה בקצבת זקנה.

ב. עד שנת 1973 הקצבה החודשית שולמה למי שדרגת נכותו הצמיתה היתה גבוהה מ-24%. באפריל 1973 שונה החוק, וגם נפגעים בעלי דרגת נכות כ-20% - 24% הפכו זכאים לקצבה חודשית. שינוי זה גורם, כמובן, לגידול יחסי של מספר הזכאים לקצבת הנכות בשנים האחרונות.

ג. גריעה טבעית ממצבת המקבלים בשל תמותה, שהשפעתה גדולה יותר בקרב מקבלי קצבאות "ותיקים" יותר.

לוח 17: מקבלי קצבאות נכות, לפי מעמד בעבודה ושנת פגיעה

שנת פגיעה	קצבה צמיתה			קצבה זמנית			
	סך הכל	עצמאים	שכירים	תושבי שטחים	סך הכל	עצמאים	שכירים
	מ ס פ ר י ם			מ ו ח ל ט י ם			
סך הכל	11,053	1,412	10,091	670	905	124	781
	א ח ו ז י ם						
1960-1954	334	1.0	3.2	-	-	-	-
1965-1961	492	2.6	4.5	-	2	-	0.3
1970-1966	677	4.9	5.0	1.0	2	-	0.3
1975-1971	2,267	20.1	19.7	13.3	10	0.8	1.2
1980-1976	2,300	30.0	24.1	6.4	4	-	0.5
1985-1981	2,804	25.1	24.0	-	40	5.6	4.2
1990-1986	2,059	13.1	13.3	-	847	93.5	93.6
לא ידוע	570	3.3	5.2	-	-	-	-

מלוח זה עולה, כי לכאורה מספרם של נפגעי חמש השנים האחרונות נמוך במיוחד. עובדה זו מוסברת על ידי משך הזמן, שעובר מיום הפגיעה עד להתייצבות המצב הרפואי וקביעת דרגת הנכות הצמיתה. פרק זמן זה ארוך, ולעיתים חולפים עד כששה חודשים, שבמרוצתם מקבל הנכה דמי פגיעה, ולאחר מכן על פי רוב גם קצבה זמנית. עובדה זו מתבהרת כאשר נותנים את הדעת לעובדה שמרבית מקבלי קצבת הנכות הזמנית באפריל 1990 הם נפגעי השנים האחרונות (93.5%) שלחלקם תקבע עם הזמן נכות צמיתה.

10,567 ממקבלי הקצבה הצמיתה הם גברים (כ-92%) ו-929 (כ-8%) הן נשים. משקלן של הנשים בקרב מקבלי דמי הפגיעה בשנה הוא כ-16%, ומשקלן בקרב מקבלי קצבת הנכות הזמנית גבוה יותר אף ממשקלן בקרב מקבלי דמי הפגיעה (כ-12.5%). מכך משתמע שפגיעותיהן של הנשים, ככל הנראה, קלות יותר.

לוח 18: מקבלי קצבאות נכות (זמנית וצמיתה), לפי מין ומעמד בעבודה

מעמד בעבודה			סך הכל			נכות זמנית			נכות צמיתה		
סך הכל	גברים	נשים	סך הכל	גברים	נשים	סך הכל	גברים	נשים	סך הכל	גברים	נשים
מ ס פ ר י ם											
סך הכל	12,401	11,359	1,042	905	792	113	10,567	11,496	929	10,567	929
עצמאים	1,517	1,477	40	124	120	4	1,357	1,393	36	1,357	36
שכירים	10,866	9,864	1,002	781	672	109	9,192	10,085	893	9,192	893
מהם: תושבי שטחים	654	654	-	-	-	-	654	654	-	654	-
א ח ו ז י ם											
סך הכל	100.0	91.5	8.5	100.0	87.5	12.5	91.9	100.0	8.1	91.9	8.1
עצמאים	100.0	97.4	2.6	100.0	96.8	3.2	97.4	100.0	2.6	97.4	2.6
שכירים	100.0	90.8	9.2	100.0	86.0	14.0	91.1	100.0	8.9	91.1	8.9
מהם: תושבי שטחים	100.0	100.0	-	-	-	-	100.0	100.0	-	100.0	-

בלוח 18 מוצגת התפלגות מקבלי הקצבה הצמיתה לפי גיל, ובלוח 18 התפלגותם של מקבלי קצבת הנכות הזמנית לפי גיל. הגיל בלוחות אלה הוא גילם של הנכים בחודש אפריל 1990, ולא גילם בעת הפגיעה. ברור, כי ההתפלגות של מקבלי הקצבה הזמנית לפי גיל דומה יותר לזו של מקבלי דמי הפגיעה מאשר ההתפלגות של מקבלי הקצבה הצמיתה, ומשקפת במידה רבה את הפרופיל הגילי של הנפגעים בשנים האחרונות.

עוד רואים מהלוחות, כי מבין מקבלי הקצבה הצמיתה כ-55% הם נכים בני 50 שנה ויותר, בעוד שבקרב הנכים הזמניים רק 30% הם מעל גיל 50. בקרב מקבלי הקצבה הזמנית, כ-17% הם מתחת לגיל 29, בעוד שקבוצה זו מהווה רק 5.7% בקרב מקבלי הקצבה הצמיתה.

לוח 19: מקבלי קצבה צמיתה, לפי גיל ומעמד בעבודה

מעמד בעבודה	סך הכל	עד 21	29-22	39-30	49-40	59-50	+60
מספרים מוחלטים							
סך הכל	11,496	91	561	1,848	2,652	3,112	3,232
אחוזים							
עצמאים	1,411	0.1	0.6	9.4	24.9	31.6	33.4
שכירים	10,085	0.9	5.5	17.0	22.8	26.4	27.4
מהם: תושבי שטחים	670	3.0	16.6	26.6	17.8	14.6	21.5

לוח 20: מקבלי קצבה זמנית, לפי גיל ומעמד בעבודה

מעמד בעבודה	סך הכל	עד 21	29-22	39-30	49-40	59-50	+60
מספרים מוחלטים							
סך הכל	905	28	122	237	243	185	90
אחוזים							
עצמאים	124	0.0	0.8	27.4	30.6	23.4	17.7
שכירים	784	3.6	15.4	25.9	26.1	19.9	8.7

הגיל הצעיר יותר של מקבלי קצבת הנכות הזמנית נובע מכך, שהנכות הזמנית היא בדרך כלל השלב שבא מיד לאחר תקופת דמי הפגיעה, דהיינו שלב קרוב יותר למועד הפגיעה. ביטוי נוסף לכך הוא העובדה, שכ-94% ממקבלי קצבת הנכות הזמנית הם, כפי שראינו בלוח 17, נפגעי השנים האחרונות.

תלויים בנפגעי עבודה

בלוח 14 ראינו, כי בחודש אפריל 1990 בוצעו 3,507 תשלומים לתלויים במבוטחים, שנהרגו בתאונות עבודה. 488 תשלומים הועברו לתלויים במבוטחים, שהיו עצמאיים בעת פגיעתם, ו-3,019 לתלויים בשכירים (299 מתוכם הם תושבי השטחים).

כלוח 21 מוצגת התפלגות קצבאות התלויים, לפי מעמד המבוטח ולפי דרגת הזכאות לקצבה. דרגת הזכאות לקצבת התלויים נקבעת על פי מספר התלויים שהותיר אחריו המבוטח. גובה קצבת התלויים מחושב על פי דרגת הזכאות כאחוז מקצבת הנכות המלאה, שהיתה מגיעה למבוטח, לו היה נכה בעל נכות בת 100%.

פירוט דרגות הזכאות:

40%	אלמנה בגיל 40-50
60%	אלמנה מעל גיל 50
20%	תוספת בגין ילדים: לילד אחד
30%	לשני ילדים
40%	לשלושה ילדים ויותר

ילדים שנותרו

ללא אלמנה הזכאית לקצבה:

60%	ילד אחד
80%	שני ילדים
90%	שלושה ילדים
100%	ארבעה ילדים

לוח 21: תלויים מקבלי קצבה, לפי מעמד המבוטח ודרגת הזכאות

לא ידוע	100%	90%	80%	60%	50%	40%	סך הכל	מעמד בעבודה
מספרים מוחלטים								
14	699	275	393	1,980	2	143	3,507	סך הכל
אחוזים								
0.4	19.9	7.8	11.2	56.5	0.1	4.1		סך הכל
0.2	13.5	5.7	14.3	62.3	-	3.9	488	עצמאים
0.4	21.0	8.2	10.7	55.5	0.1	4.1	3,019	שכירים
1.0	34.5	11.7	14.0	26.1	-	3.7	299	מהם: תושבי שטחים

דרגת הזכאות הממוצעת של מקבלי קצבת התלויים היא 71.8%. דרגת הזכאות הממוצעת של תלויים במבוטח שהיה עצמאי בעת הפגיעה, מעט נמוכה יותר 69.1% ואילו אצל שכירים דרגת הזכאות הממוצעת היא 72.2%. בקרב תושבי השטחים, 34.5% מקבלים קצבה לפי דרגת זכאות של 100%, לעומת 20% באוכלוסייה כולה. עובדה זו מוסברת על ידי כך, שמשפחות תושבי השטחים גדולות יותר. עובדה זו גם גורמת לכך, שדרגת הזכאות הממוצעת של תושבי השטחים הוא 74%. 60% ממקבלי הקצבה הם ילדים ללא הורים זכאים. מספר האלמנים הזכאים לקצבת תלויים (עם או בלי ילדים) הוא 20, והם מהווים כ-0.6% ממקבלי קצבת התלויים.

בלוח 22 מוצגת התפלגות מקבלי קצבת התלויים, לפי הרכב המשפחה תוך השוואת כלל האוכלוסייה לתושבי השטחים.

לוח 22: מקבלי קצבת תלויים, לפי הרכב משפחה

א ח ו ז י ם		מספרים מוחלטים		הרכב המשפחה
תושבי השטחים	סך הכל	תושבי השטחים	סך הכל	
100.0	100.0	299	3,507	סך הכל
29.8	60.5	89	2,123	אלמנות
48.8	27.9	146	977	אלמנות עם ילדים
-	0.1	-	4	אלמנים
-	0.5	-	16	אלמנים עם ילדים
13.0	7.8	39	275	ילדים ללא הורים
8.4	3.2	25	112	צרוף אחר

בלוח רואים, כי אחוז האלמנות עם ילדים בקרב תושבי השטחים גבוה בהרבה מהשיעור שנמצא בקרב כלל אוכלוסיית מקבלי קצבת התלויים (49% לעומת 28%).

בלוח 23 מוצגת התפלגות מקבלי קצבת התלויים, לפי שנת הפגיעה של המבוטח. בלוח זה רואים כי כ-10.5% מתוכם הן משפחות תלויים של מבוטחים, שהתאונה קרתה להם בשנים 1954-1965. 35% נוספים הן משפחות תלויים של מבוטחים שנפגעו בשנים 1966 עד 1975, 22% בשנים 1976 עד 1980 16% בשנים 1981-1985 ו-38% בשנים 1986-1990.

משקלן המועט, יחסית, של המשפחות שנפגעו בשנים 1954 עד 1965 מוסבר גם במקרה זה על ידי ההתבגרות וההתמעטות הטבעית של האוכלוסייה, שבאותן שנים גילה נע בין 45 עד 50 שנה.

לוח 23: נכים ותלויים, לפי שנת פגיעה של המבוטח

א ח ו ז י ם		מספרים מוחלטים		שנת פגיעה
קצבת תלויים	קצבת נכות	קצבת תלויים	קצבת נכות	
100.0	100.0	3,507	11,503	סך הכל
3.7	2.9	131	334	1960-1954
6.8	4.3	239	492	1965-1961
10.3	5.9	361	677	1970-1966
25.4	19.7	890	2,267	1975-1971
21.8	20.0	766	2,300	1980-1976
15.8	24.4	555	2,804	1985-1981
8.8	17.9	308	2,059	1990-1986
7.3	5.0	257	570	לא ידוע

סך התשלומים וקצבאות ממוצעות

בשנת 1989/90 הסתכמו תשלומי הקצבאות הצמיתות לנכים כ-100 מליון ש"ח ולתלויים כ-60 מליון ש"ח. בלוח 24 מוצג סך התשלומים (במיליוני ש"ח) לנכים ולתלויים בשנים 1988/89, ו-1989/90, במחירים שוטפים ובמחירים קבועים.

לוח 24: סך התשלומים (במיליוני ש"ח) בשנים 1988/89 ו-1989/90

שיעור גידול ריאליי (באחוזים)	שיעור גידוליי (באחוזים)	1988/89 במחירים שוטפים	1989/90 במחירי 1988/89	1989/90 במחירים שוטפים	סוג הקצבה
+3.1	+22.8	130.6	134.6	160.3	סך הכל
+4.6	+24.6	80.7	84.4	100.5	קצבת נכות
+0.7	+20.0	49.9	50.2	59.8	קצבת תלויים

מהלוח עולה כי במונחים ריאליים חל גידול בן כ-3% בסך תשלומי גמלאות הנכות והתלויים, אולם, על מנת להבין מה קרה לרמת הקצבאות עלינו לנכות את השפעת השינוי במספר המקבלים.

בלוח 25 מוצגות הקצבאות הממוצעות לנכים ולתלויים בשנים 1988/89 ו-1989/90 במחירים שוטפים ובמחירים קבועים. השוואה כזו מראה, שבמונחים ריאליים חלה ירידה בת כ-0.5% בקצבת הנכות הממוצעת, וירידה בת כ-0.7% בקצבת התלויים הממוצעת. וזאת לעומת ירידה של כ-0.6% בשכר הממוצע במשק. הפרשיות זו בשיעור הירידה הריאלי של הקצבאות הממוצעות נובעת ככל הנראה מהירידה שחלה גם בדרגת הזכאות הממוצעת של נכים ותלויים בשנה זו לעומת קודמתה.

(1) שיעורי הגידול הם של התשלומים בשנת 1989/90 לעומת התשלומים ב-1988/89.

לוח 25: הקצבה הממוצעת לנכים ותלויים בשנים 1988/89 ו-1989/90 -
(בש"ח לחודש)

שיעור שינוי ריאלי (באחוזים)	שיעור שינוי (באחוזים)	1988/89 במחירים שוטפים	1989/90 במחירי 1988/89	1989/90 במחירים שוטפים	סוג קצבה
-1.1	17.8	773	765	911	סך הכל
-0.5	18.5	632	628	748	קצבת נכות
-0.7	18.3	1,214	1,206	1,436	קצבת תלויים

כאמור לעיל 87% מבין מקבלי הקצבות היו שכירים בעת פגיעתם. הפרופורציה דומה מאוד גם כשמדובר בסך התשלומים. 87% מסך התשלומים שולמו למי שהיו שכירים (בתשלומי הנכות היוו התשלומים 88.1%, ובתשלומי התלויים - 85.8%).

כלוח 26 מוצגת התפלגות התשלומים בשנת 1989/90, לפי סוג קצבה ולפי מעמד בעבודה.

לוח 26: סך התשלומים והקצבה הממוצעת בשנת 1989/90, לפי סוג קצבה ומעמד בעבודה

קצבות ממוצעות בש"ח לחודש			סך התשלומים (באלפי ש"ח)			מעמד בעבודה
תלויים	נכים	סך הכל	תלויים	נכים	סך הכל	
1,436	748	911	59.8	100.5	160.3	סך הכל
1,466	729	891	8.5	12.0	20.5	עצמאים
1,431	751	911	51.3	88.5	139.8	שכירים

ראינו, כי מבין כלל השכירים כ-6.5% ממקבלי הקצבה היו תושבי שטחים (5.8% כשמדובר בקצבאות נכות צמיתות, ו-8.5% כשמדובר בקצבאות תלויים).

משקלם של תושבי השטחים בסך התשלומים, נמוך יותר, יחסית - 3.9% מתוך סך תשלומי קצבאות הנכות, ו-5.0% מתוך כלל תשלומי קצבאות התלויים. עובדה זו משתקפת יפה גם בהשוואת הקצאה הממוצעת של תושבי השטחים לזו של כלל השכירים.

עוד ראינו בלוח 25 שקצבת התלויים הממוצעת (1,436 ש"ח) גבוהה כמעט פי שניים מקצבת הנכות הממוצעת (748 ש"ח), פער המוסבר על ידי דרגות הזכאות, שהן גבוהות יותר אצל התלויים מאשר אצל הנכים. הפער הנובע מכך, שבקצבאות הנכות המשתנה העיקרי המשפיע על רמת הקצבה הוא דרגת הנכות של הנפגע בלבד, ואילו קצבאות התלויים לוקחות בחשבון גם את גודל משפחתו של הנפגע.

גמלה דומה המשתלמת על ידי המוסד לביטוח לאומי לשאיריו של מבוטח היא קצבת השאירים במסגרת ענף ביטוח זקנה ושאירים. גמלה זו מתחשבת בהרכב המשפחה של הנפטר. ואולם בעוד שקצבאות התלויים מתחשבות בהכנסתו האישית של המבוטח לפני הפגיעה, הרי קצבאות השאירים מחושבות באחוזים מהשכר הממוצע, לפי הרכב המשפחה וללא קשר לרמת הכנסתו של המבוטח. בלוח 27 מוצגת השוואה בין קצבאות התלויים לקצבאות השאירים (עם וכלי השלמת הכנסה) במספר טיפוס משפחה עיקריים.

לוח 27: קצבת תלויים וקצבת שאירים (לפי החוק ועם השלמת הכנסה), בשנת 1989/90

קצבת שאירים (ממוצעת)		קצבת תלויים (ממוצעת)	טיפוס משפחה
עם השלמת הכנסה	ללא השלמת הכנסה		
528	389	1,256	אלמנה
782	599	1,860	אלמנה עם ילד
940	770	2,056	אלמנה עם שני ילדים

כלוח רואים, כי קצבת השאירים ללא השלמת הכנסה מהווה כ-31% עד 37.5% מקצבת התלויים, ואילו כאשר מדובר בקצבת שאירים עם השלמת הכנסה השיעור גדל ל-42% עד 46%. הכדלים אלה משקפים את השוני במבנה הנסיסי של שני סוגי הקצבאות. אלמנה של נפגעי עבודה זכאית ל-30% עד 45% משכרו של המבוטח לפני הפגיעה (בהתאם לגילה), ואילו אלמנה המקבלת קצבת שאירים ללא השלמת הכנסה זכאית ל-12% עד 16% מהשכר הממוצע, וכשמדובר בזו המקבלת השלמת הכנסה השיעור גדל ל-25%.

אלמנת נפגעי עבודה עם שני ילדים זכאית ל-67.5% משכרו של המבוטח לפני פגיעתו בעוד שאלמנה עם שני ילדים המקבלת קצבת שאירים ללא השלמת הכנסה זכאית ל-31% מהשכר הממוצע, ואצל זו המקבלת השלמת הכנסה השיעור הוא 47.5% פחות נקודת קצבה.

2.

1

9

0

1

לוח א/1: נפגעים, ימים וחלומים, לפי סניף ולפי מעמד בעבודה

(מספרים מוחלטים - שנת 1989/90)

הכספים - בש"ח

סניף	ש כ י ר			ע צ מ א י			ס ה " כ		
	מקרים	ימים	כספים	מקרים	ימים	כספים	מקרים	ימים	כספים
סה"כ	52,149	1,233,485	46,378,147	8,482	257,310	15,120,014	60,631	1,490,795	61,498,161
טבריה	1,737	44,115	1,375,516	440	14,582	789,039	2,177	58,697	2,164,555
עפולה	1,232	32,283	1,071,534	213	8,644	324,676	1,445	40,927	1,396,210
נצרת	3,592	94,084	2,661,799	477	17,405	1,037,298	4,069	111,489	3,699,097
נהריה	2,640	59,772	1,817,885	267	8,572	488,608	2,907	68,344	2,306,493
קריית	1,306	27,202	1,014,654	260	6,184	397,751	1,566	33,386	1,412,405
חיפה	6,217	126,137	5,575,438	428	12,029	733,028	6,645	138,166	6,308,466
חדרה	2,405	54,556	1,898,824	535	17,158	963,537	2,940	71,714	2,862,361
נחניה	2,091	52,769	1,835,021	679	19,371	1,058,317	2,770	72,140	2,893,338
כפר-סבא	1,581	44,726	1,803,051	642	19,613	1,357,228	2,223	64,339	3,160,279
פתח-תקוה	1,833	44,300	1,750,607	382	8,666	541,265	2,215	52,966	2,291,872
דמלה	2,201	51,626	2,051,438	330	12,895	638,755	2,531	64,521	2,690,193
רחובות	5,382	135,414	4,974,936	1,001	32,568	1,822,211	6,383	167,982	6,797,147
תל-אביב	5,995	127,975	5,728,918	521	13,429	843,282	6,516	141,404	6,572,200
יפו	3,894	94,423	3,738,619	970	25,962	1,769,442	4,864	120,385	5,508,061
רמת-גן	2,044	48,321	1,832,247	440	10,714	701,400	2,484	59,035	2,533,647
ירושלים	4,980	113,476	4,077,960	483	15,500	873,861	5,463	128,976	4,951,821
באר-שבע	3,005	82,041	3,158,870	407	13,798	777,570	3,412	95,839	3,936,440
משרד ראשי	14	265	10,830	6	108	2,171	20	373	13,001
לא ידוע	0	0	0	1	112	575	1	112	575

לוח א/2: נפגעים, ימים ותשלומים, לפי סניף ולפי מעמד בעבודה
(אחוזים - שנת 1989/90)

סניף	אחוז השכירים מהסה"כ			אחוז העצמאים מהסה"כ		
	מקרים	ימים	כספים	מקרים	ימים	כספים
סה"כ	86.0	82.7	75.4	14.0	17.3	24.6
טבריה	79.8	75.2	63.5	20.2	24.8	36.5
עפולה	85.3	78.9	76.7	14.7	21.1	23.3
נצרת	88.3	84.4	72.0	11.7	15.6	28.0
נהריה	90.8	87.5	78.8	9.2	12.5	21.2
קרית	83.4	81.5	71.8	16.6	18.5	28.2
חיפה	93.6	91.3	88.4	6.4	8.7	11.6
חדרה	81.8	76.1	66.3	18.2	23.9	33.7
נתניה	75.5	73.1	63.4	24.5	26.9	36.6
כפר-סבא	71.1	69.5	57.1	28.9	30.5	42.9
פחם-תקוה	82.8	83.6	76.4	17.2	16.4	23.6
רמלה	87.0	80.0	76.3	13.0	20.0	23.7
רחובות	84.3	80.6	73.2	15.7	19.4	26.8
תל-אביב	92.0	90.5	87.2	8.0	9.5	12.8
יפו	80.1	78.4	67.9	19.9	21.6	32.1
רמת-גן	82.3	81.9	72.3	17.7	18.1	27.7
ירושלים	91.2	88.0	82.4	8.8	12.0	17.6
באר-שבע	88.1	85.5	80.2	11.9	14.5	19.8
משרד ראשי	70.0	71.0	83.3	30.0	29.0	16.7
לא ידוע	0.0	0.0	0.0	100.0	100.0	100.0

לוח א/3: תשלומים ממוצעים וממוצע ימים לנפגע, ולפי סניף לפי מעמד בעבודה

(שנת 1989/90)

הנתונים הכספיים - בש"ח

סניף	ש כ י ר			ע צ מ א י			ס ה " כ		
	מספר	חשלוס	חשלוס	מספר	חשלוס	חשלוס	מספר	חשלוס	חשלוס
	ימים	ממוצע	ממוצע	ימים	ממוצע	ממוצע	ימים	ממוצע	ממוצע
	למקרה	ליום	למקרה	למקרה	ליום	למקרה	למקרה	ליום	ליום
סה"כ	23.6	889.3	37.6	30.3	1,782.6	58.8	24.6	1,014.3	41.3
טבריה	25.4	791.9	31.2	33.1	1,793.3	54.1	27.0	994.3	36.9
עפולה	26.2	869.8	33.2	40.6	1,524.3	37.6	28.3	966.2	34.1
נצרת	26.2	741.0	28.3	36.5	2,174.6	59.6	27.4	909.1	33.2
נהריה	22.6	688.6	30.4	32.1	1,830.0	57.0	23.5	793.4	33.7
קרית	20.8	776.9	37.3	23.8	1,529.8	64.3	21.3	901.9	42.3
חיפה	20.3	896.8	44.2	28.1	1,712.7	60.9	20.8	949.4	45.7
חדרה	22.7	789.9	34.8	32.1	1,801.0	56.2	24.4	973.9	39.9
נחנייה	25.2	877.6	34.8	28.5	1,558.6	54.6	26.0	1,044.5	40.1
כפר-סבא	28.3	1,140.4	40.3	30.5	2,114.1	69.2	28.9	1,421.6	49.1
פתח-תקוה	24.2	955.1	39.5	22.7	1,416.9	62.5	23.9	1,034.7	43.3
רמלה	23.5	932.0	39.7	39.1	1,935.6	49.5	25.5	1,062.9	41.7
רחובות	25.2	924.4	36.7	32.5	1,820.4	56.0	26.3	1,064.9	40.5
תל-אביב	21.3	955.6	44.8	25.8	1,618.6	62.8	21.7	1,008.6	46.5
יפו	24.2	960.1	39.6	26.8	1,824.2	68.2	24.8	1,132.4	45.8
רמח-גן	23.6	896.4	37.9	24.4	1,594.1	65.5	23.8	1,020.0	42.9
ירושלים	22.8	818.7	35.9	32.1	1,809.2	56.4	23.6	906.3	38.4
באר-שבע	27.0	1,051.2	39.0	33.9	1,910.5	56.4	27.8	1,153.7	41.5
משרד ראשי	18.9	773.6	40.9	18.0	361.8	20.1	18.7	650.1	34.9
לא ידוע	-	-	-	112.0	575.0	5.1	112.0	575.0	5.1

לוח א/4: נפגעים, ימים ותשלומים, לפי מין, מקום תאונה, מעמד בעבודה וסוג תושבות
(שנת 1989/90)

סה"כ			בעבודה			בדרך לעבודה			
תשלומים (בש"ח)	ימים	נפגעים	תשלומים (בש"ח)	ימים	נפגעים	תשלומים (בש"ח)	ימים	נפגעים	
כל הנפגעים									
61,498,161	1,490,795	60,631	52,982,301	1,287,892	54,352	8,515,860	202,903	6,279	סה"כ
55,519,402	1,256,586	50,945	48,415,709	1,105,911	46,536	7,103,693	150,675	4,409	גברים - סה"כ
54,344,398	1,207,412	49,291	47,323,847	1,060,426	44,968	7,020,551	146,986	4,323	תושבי ישראל
1,005,721	43,321	1,400	942,344	40,552	1,329	63,377	2,769	71	תושבי שטחים
5,978,759	234,209	9,686	4,566,592	181,981	7,816	1,412,167	52,228	1,870	נשים - סה"כ
5,944,938	232,585	9,617	4,537,096	180,496	7,752	1,407,842	52,089	1,865	מהן: תושבות ישראל
שכירים									
46,378,147	1,233,485	52,149	39,956,153	1,064,532	46,802	6,421,994	168,953	5,347	סה"כ
40,854,147	1,015,170	42,972	35,778,616	896,533	39,438	5,075,531	118,637	3,534	גברים - סה"כ
39,684,192	966,057	41,322	34,690,939	851,093	37,873	4,993,253	114,964	3,449	תושבי ישראל
1,005,721	43,321	1,400	942,344	40,552	1,329	63,377	2,769	71	תושבי שטחים
5,524,000	218,315	9,177	4,177,537	167,999	7,364	1,346,463	50,316	1,813	נשים - סה"כ
5,490,179	216,691	9,108	4,148,041	166,514	7,300	1,342,138	50,177	1,808	מהן: תושבות ישראל
עצמאים (כולם תושבי ישראל)									
15,120,014	257,310	8,842	13,026,148	223,360	7,550	2,093,866	33,950	932	סה"כ
14,665,255	241,416	7,973	12,637,093	209,378	7,098	2,028,162	32,038	875	גברים - סה"כ
454,759	15,894	509	389,055	13,982	452	65,704	1,912	57	נשים - סה"כ

**לוח א/5: מקבלי דמי פגיעה לפי מין, סוג תושבות ומספר נפשות במשפחה
(שנת 1989/90)**

	5 נפשות ויותר	4 נפשות	3 נפשות	2 נפשות	יחיד	סה"כ	
מספרים מוחלטים							
סה"כ	13,036	8,878	6,957	17,973	13,787	60,631	
תושבי ישראל	12,552	8,762	6,857	17,513	13,224	58,908	
תושבי שטחים	462	98	89	358	415	1,422	
גברים - סה"כ	11,598	7,640	5,811	14,708	11,188	50,945	
תושבי ישראל	11,122	7,526	5,713	14,261	10,669	49,291	
תושבי שטחים	456	97	87	353	407	1,400	
נשים - סה"כ	1,438	1,238	1,146	3,265	2,599	9,868	
אחוזים							
סה"כ	21.6	14.4	11.5	29.7	22.8	100.0%	
תושבי ישראל	21.3	14.9	11.6	29.7	22.4	100.0%	
תושבי שטחים	32.5	6.9	6.3	25.2	29.2	100.0%	
גברים - סה"כ	22.8	15.0	11.4	28.9	22.0	100.0%	
תושבי ישראל	22.6	15.3	11.6	28.9	21.6	100.0%	
תושבי שטחים	32.6	6.9	6.2	25.2	29.1	100.0%	
נשים - סה"כ	14.8	12.8	11.8	33.7	26.8	100.0%	

**לוח א/6: מספר הנפגעים, מספר ימי התשלום וסך התשלומים לפי מין וגיל
(שנת 1989/90)**

ג י ל	מקבלי דמי פגיעה			מספר ימי התשלום			סך התשלומים		
	גברים	נשים	סה"כ	גברים	נשים	סה"כ	גברים	נשים	סה"כ
סה"כ	50,989	9,728	60,717	1,258,815	236,573	1,495,388	55,595,362	6,029,480	61,624,842
עד 18	1,398	201	1,599	30,037	3,567	33,604	539,234	52,425	591,659
19-21	2,501	432	2,483	44,373	8,342	52,715	981,962	144,432	1,126,394
22-24	4,132	533	4,665	85,716	10,426	96,142	2,490,001	204,010	2,694,011
25-29	7,354	837	8,191	162,629	17,739	180,368	5,822,874	415,804	6,238,678
30-34	7,226	965	8,191	171,208	20,302	191,510	7,426,598	523,649	7,950,247
35-39	7,140	1,180	8,320	182,264	25,902	208,166	9,168,492	722,258	9,890,750
40-44	6,004	1,272	7,276	146,990	32,341	179,331	7,891,922	893,549	8,785,471
45-49	4,336	1,112	5,448	117,171	27,256	144,427	6,191,853	721,971	6,913,824
50-54	4,201	1,367	5,568	117,779	34,676	152,455	5,896,999	928,057	6,825,056
55-59	3,572	1,140	4,712	96,465	30,805	127,270	4,720,712	830,202	5,550,914
60-64	2,214	423	2,637	61,733	13,080	74,813	2,817,421	345,206	3,162,627
65+	1,361	266	1,627	42,450	12,137	54,587	1,647,294	247,917	1,895,211

u n e o u

לוח ב/1: נכים מקבלי קצבה צמיחה, לפי שנת פגיעה ודרגת נכות - אפריל 1990

דרגת נכות								סך הכל	שנת פגיעה
59-55	54-50	49-45	44-40	39-35	34-30	29-25	24-20		
								שכירים ועצמאים	
278	664	543	898	1,080	2,017	1,964	2,062	11,303	סה"כ
8	31	13	34	37	96	44	8	334	1960-1954
18	39	17	61	41	130	64	9	492	1965-1961
23	69	23	67	76	157	83	31	677	1970-1966
55	149	90	205	235	364	403	370	2,267	1975-1971
16	37	24	33	57	95	111	98	561	1976
14	40	28	32	46	80	100	127	570	1977
13	20	29	33	54	83	117	135	600	1978
16	23	24	47	53	93	106	107	569	1979
7	22	26	43	59	95	96	122	557	1980
10	39	39	28	54	83	112	126	587	1981
10	24	26	31	37	79	83	116	500	1982
11	26	33	46	46	98	113	118	572	1983
19	20	38	38	52	68	111	127	588	1984
12	19	33	28	51	88	90	124	530	1985
12	14	28	35	45	72	79	121	491	1986
9	27	27	35	43	112	94	136	553	1987
6	10	15	30	38	79	69	131	421	1988
-	3	1	1	4	11	12	28	64	1989
19	52	29	71	52	134	77	28	570	לא ידוע
244	591	492	793	962	1,785	1,675	1,775	10,091	שכירים - סה"כ
34	73	51	105	118	232	289	287	1,412	עצמאים - סה"כ

לוח ב/1: נכים מקבלי קצבה צמיתה, לפי שנת פגיעה ודרגת נכות - אפריל 1990 (המשך)

דרגת נכות										שנת פגיעה
לא ידוע	100	99-95	94-90	89-85	84-80	79-75	74-70	69-65	64-60	
352	503	27	92	63	102	172	171	192	323	שכירים ועצמאים סה"כ
7	18	-	3	2	5	2	4	5	17	1960-1954
17	28	-	5	4	5	7	7	12	28	1965-1961
16	37	2	1	9	10	18	21	12	22	1970-1966
78	105	6	15	10	18	42	37	28	57	1975-1971
19	22	-	1	3	5	5	4	15	16	1976
29	23	1	7	2	1	5	6	13	16	1977
27	31	1	5	4	3	7	8	12	18	1978
19	23	3	7	5	2	10	5	4	22	1979
23	20	1	3	5	4	6	10	5	10	1980
19	20	1	5	3	6	9	9	10	14	1981
16	19	1	6	2	6	9	8	16	11	1982
17	16	2	1	-	5	10	7	5	18	1983
21	30	2	10	2	9	11	7	9	14	1984
11	21	-	7	2	5	5	8	10	16	1985
12	18	3	4	4	6	6	4	11	17	1986
6	21	2	5	2	3	5	6	10	10	1987
1	16	1	4	1	4	4	5	2	5	1988
1	2	-	-	-	-	-	-	1	-	1989
13	33	1	3	3	5	11	15	12	12	לא ידוע
315	454	25	78	55	88	149	148	178	284	שכירים - סה"כ
37	49	2	14	8	14	23	23	14	39	עצמאים - סה"כ

לוח כ/2: סך כל הקצבאות לנכים, לפי שנת פגיעה ודרגת נכות - אפריל 1990 (אלפי ש"ח)

דרגת נכות								סך-הכללי	שנת פגיעה
59-55	54-50	49-45	44-40	39-35	34-30	29-25	24-20		
שכירים ועצמאים									סה"כ
335.2	795.8	545.3	812.3	805.4	1,321.5	1,286.9	972.6	9,843.4	
10.4	31.2	11.9	28.7	23.7	53.9	23.6	3.4	276.5	1960-1954
22.3	39.3	17.0	49.9	31.3	75.9	35.4	2.8	421.4	1965-1961
27.0	72.7	22.8	57.0	51.7	86.2	52.4	13.7	591.0	1970-1966
64.9	179.9	92.0	184.6	190.9	249.7	261.5	174.8	1,980.9	1975-1971
20.2	51.6	25.1	34.1	51.3	70.7	73.9	46.1	514.0	1976
18.3	41.6	28.1	30.1	38.6	58.6	72.9	61.1	504.2	1977
13.5	28.9	32.9	32.7	45.3	57.6	82.0	69.1	551.2	1978
19.9	33.6	28.0	51.5	45.5	75.3	81.3	56.6	567.1	1979
7.3	27.2	23.9	43.6	48.3	65.3	67.9	59.9	483.6	1980
11.2	46.2	38.3	24.8	42.5	57.1	71.9	61.6	478.5	1981
8.3	29.3	28.3	24.6	31.9	51.8	55.5	54.5	409.6	1982
14.2	32.7	30.5	48.6	33.3	68.7	71.3	58.2	470.9	1983
28.8	30.6	45.0	34.0	46.0	51.4	79.1	63.1	555.6	1984
18.3	25.5	33.7	25.4	40.3	51.3	56.8	65.2	437.5	1985
11.1	17.1	21.9	26.9	32.0	41.5	44.4	50.8	343.9	1986
10.8	36.4	24.6	27.6	30.2	69.6	57.0	58.2	417.1	1987
5.1	8.8	13.1	24.1	24.7	45.4	43.5	49.3	285.7	1988
-	1.5	8.0	2.0	2.8	6.6	7.5	11.8	39.1	1989
22.5	60.6	26.3	62.9	38.9	83.8	48.2	11.2	514.4	לא ידוע
293.7	704.6	486.5	711.2	757.4	1,168.4	1,109.4	841.0	8,658.8	שכירים - סה"כ
41.4	91.2	58.8	101.1	92.9	153.1	177.5	131.6	1,184.5	עצמאים - סה"כ

(1) בשל עיגול הסכומים ייתכנו אי-התאמות בין הנתונים לבין הסה"כ

לוח ב/2: סך כל הקצבאות לנכים, לפי שנת פגיעה ודרגת נכות - אפריל 1990 (אלפי ש"ח)
(המשך)

שנת פגיעה	דרגת נכות										
	לא ידוע	100	99-95	94-90	89-85	84-80	79-75	74-70	69-65	64-60	
שכירים ועצמאים	98.3	1,032.7	53.8	183.2	134.0	175.2	294.5	258.3	279.3	413.2	סה"כ
1960-1954	1.9	34.3	-	6.1	4.0	8.9	2.9	6.2	6.5	18.1	
1965-1961	4.3	54.9	-	9.9	6.8	9.2	10.7	7.1	14.5	29.4	
1970-1966	3.8	65.1	3.0	2.2	22.0	14.4	27.7	32.0	15.0	21.4	
1975-1971	20.9	213.7	13.4	29.3	20.1	40.2	67.2	60.0	41.5	68.5	
1976	5.1	44.9	-	1.1	9.2	13.5	12.4	8.5	21.0	24.6	
1977	10.1	59.2	3.3	19.5	6.0	1.0	5.6	8.8	19.2	21.2	
1978	8.1	77.2	5.0	14.4	10.3	5.2	11.4	13.8	20.9	26.5	
1979	4.7	65.6	6.1	13.6	14.8	2.3	25.2	8.9	10.1	32.4	
1980	5.4	51.0	1.8	7.6	10.0	6.6	18.9	13.6	9.4	15.0	
1981	4.8	32.5	4.3	9.1	5.4	9.3	13.4	13.3	15.2	16.7	
1982	4.2	34.7	1.2	9.2	5.2	7.8	11.4	15.3	23.2	12.3	
1983	5.8	36.3	1.5	3.9	-	7.9	14.1	12.5	4.9	25.5	
1984	7.2	56.4	4.7	20.2	3.0	15.7	19.1	7.2	11.6	22.5	
1985	3.6	40.4	-	9.1	1.5	8.1	8.7	13.4	14.4	20.9	
1986	2.7	27.3	4.8	5.7	5.1	8.0	5.9	2.7	15.3	19.9	
1987	1.3	38.1	6.2	9.3	3.6	2.5	8.1	6.0	15.2	11.3	
1988	1.0	31.8	1.0	4.2	1.6	3.9	8.3	8.7	3.6	7.8	
1989	-	7.1	-	-	-	-	-	-	5.0	-	
לא ידוע	3.2	61.3	1.0	7.7	4.2	9.6	22.4	19.4	16.1	14.2	
שכירים - סה"כ	89.8	929.0	51.9	160.8	115.7	152.0	251.8	222.3	256.2	356.3	
עצמאים - סה"כ	8.5	103.6	1.9	22.3	18.3	23.1	42.7	35.9	23.0	56.8	

לוח ב/3: קצנה ממוצעת לנכים, לפי שנת פגיעה ודרגת נכות - אפריל 1990 (בש"ח)

דרגת נכות								סך-הכל	שנת פגיעה
59-55	54-50	49-45	44-40	39-35	34-30	29-25	24-20		
								שכירים ועצמאים	
1,205	1,198	1,004	904	787	655	655	471	855	סה"כ
1,308	1,006	922	844	642	561	536	431	827	1960-1954
1,239	1,009	1,004	818	765	583	553	317	856	1965-1961
1,176	1,054	993	851	681	549	631	443	873	1970-1966
1,180	1,207	1,022	900	812	686	649	472	874	1975-1971
1,263	1,395	1,048	1,034	901	744	665	471	916	1976
1,311	1,042	1,005	943	840	733	729	481	884	1977
1,040	1,449	1,134	991	839	694	701	512	918	1978
1,246	1,464	1,168	1,097	860	810	767	529	996	1979
1,044	1,240	920	1,016	820	687	707	491	868	1980
1,120	1,185	983	887	788	688	642	489	815	1981
837	1,224	1,091	794	864	656	669	470	819	1982
1,297	1,261	926	1,058	725	701	631	493	823	1983
1,520	1,532	1,185	895	886	757	713	497	944	1984
1,531	1,344	1,023	907	791	583	631	525	825	1985
929	1,223	782	771	711	577	562	420	700	1986
1,206	1,349	912	791	703	622	607	428	754	1987
859	883	875	804	651	575	631	376	678	1988
-	511	836	234	709	601	628	422	612	1989
1,187	1,166	909	887	748	625	626	402	902	לא ידוע
1,203	1,192	988	896	787	654	662	473	858	שכירים - סה"כ
1,219	1,249	1,153	963	787	660	614	458	838	עצמאים - סה"כ

לוח ב/3: קצבה ממוצעת לנכים, לפי שנת פגיעה וזרגת נכות - אפריל 1990 (בש"ח)
(המשך)

שנת פגיעה	ז ר ג ת									
	64-60	69-65	74-70	79-75	84-80	89-85	94-90	99-95	100	לא ידוע
שכירים ועצמאים										
סה"כ	1,279	1,455	1,510	1,712	1,717	2,128	1,991	1,994	2,053	279
1960-1954	1,070	1,312	1,567	1,465	1,799	2,030	2,042	-	1,906	272
1965-1961	1,052	1,216	1,019	1,530	1,850	1,716	1,987	-	1,961	257
1970-1966	974	1,257	1,527	1,541	1,442	2,452	2,219	1,538	1,760	242
1975-1971	1,201	1,482	1,622	1,600	2,233	2,010	1,953	2,233	2,035	1,306
1976	1,539	1,404	2,125	2,498	2,708	3,097	1,138	-	2,043	269
1977	1,328	1,478	1,472	1,137	1,082	3,030	2,791	3,398	2,575	349
1978	1,474	1,742	1,743	1,637	1,745	2,598	2,896	591	2,492	302
1979	1,472	2,539	1,782	2,524	1,178	2,978	1,956	2,046	2,457	250
1980	1,505	1,888	1,362	3,162	1,658	2,007	2,558	1,862	2,554	235
1981	1,196	1,529	1,486	1,489	1,559	1,818	1,834	4,340	1,627	257
1982	1,119	1,453	1,916	1,268	1,315	2,613	1,541	1,256	1,830	265
1983	1,418	993	1,792	1,416	1,586	-	3,913	794	2,272	344
1984	1,612	1,296	1,036	1,742	1,750	1,514	2,025	2,383	2,180	346
1985	1,311	1,445	1,677	1,750	1,639	797	1,313	-	1,926	331
1986	1,171	1,399	687	998	1,337	1,289	1,434	1,619	1,518	226
1987	1,132	1,524	1,015	1,632	855	1,847	1,871	3,122	1,818	226
1988	1,576	1,807	1,751	2,089	995	1,608	1,062	1,043	1,987	104
1989	-	505	-	-	-	-	-	-	3,578	81
לא ידוע	1,189	1,349	1,295	2,040	1,934	1,408	2,587	1,006	1,858	253
שכירים - ס"ה	1,254	1,439	1,502	1,690	1,727	2,104	2,061	2,076	2,046	285
עצמאים - ס"ה	1,458	1,648	1,564	1,856	1,655	2,291	1,599	964	2,115	231

לוח ב/4: נכים מקבלי קצבה צמיחה, לפי סניף ודרגת נכות - אפריל 1990

ש כ י ר י ם ו ע צ מ א י ם										סניף
דרגת נכות									סך-הכל	
64-60	59-55	54-50	49-45	44-40	39-35	34-30	29-25	24-20		
323	278	664	543	898	1,080	2,017	1,964	2,062	11,503	סך הכל
34	22	44	56	80	78	191	139	195	986	ירושלים
16	11	35	21	42	49	100	114	114	561	תל-אביב
14	15	51	39	77	67	154	204	156	878	חיפה
17	8	33	18	39	38	76	100	110	516	קריות
23	22	45	51	43	85	169	110	166	863	באר-שבע
12	13	26	16	40	57	94	99	126	550	חדרה
11	6	16	17	30	41	69	54	100	407	טבריה-צפת
26	30	58	30	86	88	149	174	164	954	יפו
17	14	46	39	34	52	101	110	107	624	כפר סבא
18	15	32	31	46	55	110	118	98	599	נהריה עכו
15	7	22	26	35	52	92	69	88	477	נצרת
28	24	41	38	67	60	108	102	96	672	נתניה
8	8	14	10	25	33	54	38	46	277	עפולה
21	14	42	36	39	60	105	89	90	582	פתח תקוה
42	37	75	57	104	133	251	229	227	1,363	רחובות
7	9	17	18	30	53	64	57	57	361	רמלה
24	23	67	39	80	78	126	158	139	823	רמת גן
-	-	-	1	1	1	4	-	-	10	אחרים

לוח ב/4: נכים מקבלי קצבה צמיתה, לפי סניף ודרגת נכות - אפריל 1990

(המשך)

שכירים	עצמאים	ש כ י ר י ם ו ע צ מ א י ם										סניף
		דרגת נכות										
		לא ידוע	100	99-95	94-90	89-85	84-80	79-75	74-70	69-65	הכל	
4,412	10,091	352	503	27	92	63	102	172	171	192	סך	
112	874	28	33	2	10	6	16	17	13	22	ירושלים	
84	477	12	15	1	3	6	6	13	13	7	תל אביב	
100	778	19	29	3	3	7	5	12	9	14	חיפה	
42	474	22	33	-	-	3	4	4	5	6	קריות	
84	779	42	40	2	10	2	5	16	19	12	באר שבע	
60	490	18	18	1	4	2	5	5	9	5	חדרה	
53	354	17	20	0	3	7	2	4	5	10	טבריה צפת	
150	804	31	37	2	8	6	12	19	15	18	יפו	
112	512	17	35	1	7	4	12	10	7	9	כפר סבא	
44	555	14	22	1	3	0	7	7	13	15	נהריה עכו	
57	420	26	27	1	3	1	1	2	6	5	נצרת	
104	568	10	26	5	15	1	6	18	8	19	נתניה	
28	249	5	18	0	5	4	0	3	4	5	עפולה	
66	516	15	32	2	8	7	5	6	6	8	פתח תקוה	
125	1,238	51	66	4	4	1	10	22	19	25	רחובות	
40	321	15	16	1	2	3	3	2	6	3	רמלה	
151	672	10	34	1	4	0	3	12	13	9	רמת גן	
-	10	-	2	-	-	-	-	-	1	-	אחר	

לוח ב/5: נכים מקבלי קצבה צמיתה לפי מין, גיל ודרגת נכות - אפריל 1990

דרגת נכות								סך הכל	ג י ל
59-55	54-50	49-45	44-40	39-35	34-30	29-25	24-20		
סך הכל									
278	664	543	898	1,080	2,017	1,964	2,062	11,503	סך הכל
1	3	0	2	2	3	4	9	32	עד 18
3	3	3	6	9	10	9	9	59	21-19
1	1	11	18	14	16	18	16	118	24-22
9	18	28	33	51	75	55	88	443	29-25
27	28	41	54	86	120	100	154	768	34-30
20	63	43	63	95	193	163	216	1,080	39-35
39	71	69	97	128	207	199	286	1,369	44-40
23	60	46	93	112	237	205	266	1,285	49-45
29	74	87	123	134	276	241	267	1,432	54-50
31	103	64	120	151	291	346	335	1,680	59-55
38	78	60	94	122	274	314	228	1,414	64-60
57	162	91	195	176	315	310	188	1,822	+ 65
ג ב ר י ם									
256	624	495	810	982	1,861	1,804	1,845	10,567	סך הכל
1	2	0	2	2	3	4	9	29	עד 18
2	3	3	6	9	9	8	8	53	21-19
1	1	11	17	12	13	16	15	107	24-22
7	17	22	30	47	70	49	81	407	29-25
25	28	39	45	76	107	88	143	700	34-30
18	56	39	54	85	183	144	194	982	39-35
36	64	62	88	114	193	176	258	1,250	44-40
22	57	44	82	102	213	192	237	1,181	49-45
28	72	77	112	125	249	217	221	1,297	54-50
30	99	56	108	135	263	321	298	1,539	59-55
36	71	55	83	111	260	295	206	1,310	64-60
50	154	87	183	164	298	294	175	1,712	+ 65
נ ש י ם									
21	40	48	88	98	153	166	214	929	סך הכל

לוח ב/5: מקבלי קצבה צמיחה לפי מין, גיל ודרגת נכות - אפריל 1990 (המשך)

דרגת נכות											גיל
לא ידוע	100	99-95	94-90	89-85	84-80	79-75	74-70	69-65	64-40		
סך הכל											
352	503	27	92	63	102	172	171	192	323	סך הכל	
1	1	0	1	1	0	1	1	1	1	עד 18	
0	3	0	1	0	1	0	0	2	0	19-21	
0	7	0	1	1	2	2	2	3	5	22-24	
10	17	0	3	4	5	9	9	12	17	25-29	
36	48	1	4	4	5	11	11	16	22	30-34	
67	46	3	12	8	9	12	18	19	30	35-39	
82	62	7	8	4	15	18	16	21	40	40-44	
60	53	4	11	7	7	16	20	22	43	45-49	
38	50	2	7	4	12	19	19	22	29	50-54	
40	58	5	13	10	21	21	17	20	34	55-59	
17	49	3	16	8	11	23	21	21	37	60-64	
1	109	2	15	12	14	40	37	33	65	+ 65	
גברים											
344	475	22	88	58	95	157	164	181	306	סך הכל	
1	1	0	1	1	0	0	1	0	1	עד 18	
0	2	0	1	0	1	0	0	1	0	19-21	
0	6	0	1	1	2	1	2	3	5	22-24	
10	17	0	3	4	5	9	8	12	16	25-29	
35	45	1	4	3	5	10	11	14	21	30-34	
65	42	2	11	7	6	12	18	18	28	35-39	
80	59	7	8	3	14	17	16	19	36	40-44	
59	50	4	10	7	7	15	19	21	40	45-49	
38	47	1	7	4	12	18	19	21	29	50-54	
39	57	3	13	10	20	21	15	19	32	55-59	
16	45	3	16	8	10	20	19	20	36	60-64	
1	104	1	13	10	13	34	36	33	62	+ 65	
נשים											
8	28	5	4	5	7	15	7	11	17	סך הכל	

לוח ב/6: מקבלי קצבת תלויים, לפי שנת פגיעה ואחז זכאות - אפריל 1990

אחוז זכאות						סך הכל	שנת פגיעה
לא ידוע	100%	90%	80%	60%	40%		
						3,507	שכירים ועצמאים - סה"כ
17	699	275	393	1,980	143		
0	9	0	1	120	1	131	1960-1954
1	14	0	1	212	11	239	1965-1961
3	22	1	17	280	38	361	1970-1966
8	133	40	118	547	44	890	1975-1971
0	29	22	23	68	4	164	1976
1	27	24	21	76	4	153	1977
1	37	18	29	69	2	156	1978
0	42	16	21	58	1	138	1979
0	48	20	27	51	9	155	1980
0	42	18	21	54	2	137	1981
0	42	14	11	42	5	114	1982
0	37	9	10	44	3	103	1983
0	32	20	19	22	0	93	1984
1	43	20	13	29	2	108	1985
1	29	13	14	18	0	75	1986
1	36	12	14	30	2	95	1987
0	41	18	15	14	2	90	1988
0	18	9	12	8	1	48	1989
0	18	1	6	220	12	257	לא ידוע
15	633	247	323	1,676	124	3,019	שכירים - סה"כ
1	66	28	70	304	19	488	עצמאים - סה"כ

לוח ב/7: סך כל הקצבאות לתלויים לפי שנת פגיעה ודרגת זכאות - אפריל 1990

א ח ו ז ז כ א ו ת						סך הכל	שנת פגיעה	
לא ידוע	100%	90%	80%	60%	40%			
							שכירים ועצמאים	
10.1	1,214.0	647.4	858.4	2,839.9	190.9	5761.4	סה"כ	
0.0	7.3	0.0	2.1	154.4	1.6	165.4	1960-1954	
8.0	8.7	0.0	2.9	277.1	13.4	303.1	1965-1961	
2.2	20.6	1.6	40.2	368.0	41.4	474.2	1970-1966	
3.7	185.8	85.6	220.1	794.6	61.6	1352.2	1975-1971	
0.0	48.3	42.0	54.3	133.0	5.6	283.3	1976	
7.0	48.2	63.7	41.2	115.1	5.0	274.2	1977	
1.0	75.5	49.1	82.0	108.4	2.4	317.7	1978	
0.0	102.4	51.2	50.1	103.5	1.6	309.0	1979	
0.0	80.9	51.7	76.5	49.6	17.7	306.5	1980	
0.0	69.5	45.3	45.2	81.5	3.2	244.6	1981	
0.0	82.3	29.2	17.0	71.2	7.0	206.9	1982	
0.0	74.7	23.9	24.0	75.5	4.6	202.9	1983	
0.0	73.4	54.8	47.1	39.8	0.0	215.3	1984	
1.0	82.6	39.9	24.1	41.9	3.2	192.1	1985	
1.4	55.8	34.1	30.6	24.1	0.0	146.3	1986	
8.0	78.3	22.5	33.4	36.6	3.1	175.0	1987	
0.0	72.1	29.2	32.0	19.0	12.1	154.6	1988	
0.0	27.5	21.7	21.3	12.8	1.7	85.2	1989	
0.0	19.2	1.0	13.5	302.4	15.6	351.9	לא ידוע	
122.9	168.8	236.2	214.2	144.5	128.6	1,635	שכירים - סה"כ	
13.3	220.0	228.1	237.7	137.3	165.7	1,690	עצמאים - סה"כ	

לוח ב/8: קצבה ממוצעת לתלויים, לפי שנת פגיעה ואחוז זכאות - אפריל 1990 (בש"ח)

שנת פגיעה	סך-הכל	אחוז זכאות					
		לא ידוע	100%	90%	80%	60%	40%
שכירים ועצמאים	1,642	654	1,736	2,354	2,184	1,434	1,335
סה"כ							
1960-1954	1,263	-	811	-	2,136	1,287	1,616
1965-1961	1,268	837	627	-	2,975	1,307	1,218
1970-1966	1,313	737	936	1,678	2,370	1,314	1,089
1975-1971	1,519	529	1,397	2,140	1,865	1,453	1,400
1976	1,727	-	1,666	1,911	2,363	1,547	1,402
1977	1,792	748	1,785	2,658	1,965	1,515	1,263
1978	2,036	133	2,042	2,728	2,828	1,571	1,215
1979	2,239	-	2,438	3,205	2,390	1,785	1,607
1980	1,977	-	1,685	2,585	2,834	1,562	1,971
1981	1,785	-	1,655	2,518	2,143	1,509	1,630
1982	1,815	-	1,960	2,087	1,549	1,697	1,408
1983	1,970	-	2,019	2,664	2,409	1,717	1,535
1984	2,315	-	2,296	2,740	2,480	1,813	-
1985	1,778	-	1,923	1,998	1,854	1,446	1,625
1986	1,950	1,415	1,925	2,630	2,192	1,343	-
1987	1,842	843	2,176	1,878	2,392	1,221	1,561
1988	1,718	-	1,759	1,625	2,136	1,361	1,053
1989	1,775	-	1,531	2,412	1,776	1,611	1,746
לא ידוע	1,361	-	1,067	1,013	2,262	1,374	1,306
שכירים - סה"כ	1,635	694	1,688	2,362	2,142	1,445	1,286
עצמאים - סה"כ	1,690	133	2,200	2,281	2,377	1,373	1,657

לוח ב/9: מקבלי קצבת תלויים, לפי גיל המקבל וסוג התלות - אפריל 1990

ג י ל	סך הכל	אלמנות	אלמנים	הורים	ילדים	אחר ולא ידוע
סך הכל	5,583	3,070	20	116	2,372	5
עד 6	186	-	-	-	186	-
7 - 12	580	-	-	-	580	-
13 - 18	1,250	1	-	-	1,248	1
19 - 21	313	-	-	-	313	-
22 - 24	39	7	-	-	32	-
25 - 29	37	37	-	-	-	-
30 - 34	82	77	3	-	2	-
35 - 39	162	158	2	-	2	-
40 - 44	245	237	4	-	4	-
45 - 49	298	292	2	1	3	-
50 - 54	389	379	3	4	2	1
55 - 59	465	454	-	9	-	2
60 - 64	510	487	2	21	-	-
+ 65	1,006	920	4	81	-	1
לא ידוע	21	21	-	-	-	-

לוח ב/10: מקבלי קצבת תלויים - לפי שנת הפגיעה וסוג התלות - אפריל 1990

שנת הפגיעה של המבוטח	סך הכל	אלמנות	אלמנים	הורים	ילדים עד גיל 18	אחר ולא ידוע
סך הכל	5,583	3,070	20	116	363	5
1960-1954	169	154	-	12	3	-
1965-1961	289	267	-	18	4	-
1970-1966	479	428	-	18	33	-
1975-1971	1,043	694	1	25	320	3
1976	280	145	-	4	131	-
1977	267	141	2	-	124	-
1978	259	137	1	4	117	-
1979	308	133	1	-	174	-
1980	288	126	2	6	154	-
1981	321	130	1	9	181	-
1982	252	105	-	3	144	-
1983	189	79	1	7	102	-
1984	243	101	-	-	142	-
1985	267	94	3	-	169	1
1986	182	71	-	-	111	-
1987	260	95	2	3	160	-
1988	269	98	-	2	169	-
1989	187	62	5	2	118	-
לא ידוע	31	10	1	3	16	1

י .

ה

פ

ס

נ

לוח ג/1: נפגעים, ימים ותשלומים, לפי סניף ולפי מעמד בעבודה
(מספרים מוחלטים - שנת 1990/91)
הכספים - בש"ח

סניף	ש נ י ר			ע צ מ א י			ס ה " כ		
	מקרים	ימים	כספים	מקרים	ימים	כספים	מקרים	ימים	כספים
סה"כ	50,494	1,247,664	54,843,286	8,271	261,696	17,618,746	58,765	1,509,360	72,462,032
טבריה	1,817	53,021	1,898,289	387	14,079	981,102	2,204	67,100	2,879,391
עפולה	1,331	35,101	1,280,640	203	7,236	317,428	1,534	42,337	1,598,068
נצרת	3,598	98,863	3,457,189	565	21,476	1,583,676	4,163	120,339	5,040,865
נהריה	2,672	63,742	2,279,658	302	10,725	555,259	2,974	74,467	2,834,917
קריות	1,288	28,674	1,294,831	218	6,313	379,940	1,506	34,987	1,674,771
חיפה	5,494	112,194	6,177,895	420	12,646	901,861	5,914	124,840	7,079,756
חדרה	2,582	62,711	2,484,417	522	15,457	941,779	3,104	78,168	3,426,196
נתניה	2,098	51,854	2,011,597	664	19,630	1,102,487	2,762	71,484	3,114,084
כפר-טבא	1,648	46,819	2,204,343	636	20,457	1,635,818	2,284	67,276	3,840,161
פתח-תקוה	1,856	49,084	2,206,121	364	9,952	685,170	2,220	59,036	2,891,291
רמלה	2,142	51,041	2,369,386	259	9,130	501,242	2,401	60,171	2,870,628
רחובות	5,423	134,168	5,735,124	947	32,505	2,281,239	6,370	166,673	8,016,363
תל-אביב	4,984	106,662	5,607,283	433	11,315	743,605	5,417	117,977	6,350,888
יפו	4,081	100,657	4,649,461	1,027	28,785	2,166,789	5,108	129,442	6,816,250
רמת-גן	1,942	50,094	2,271,855	477	13,549	1,003,620	2,419	63,643	3,275,475
ירושלים	4,231	107,895	4,513,701	444	12,696	839,710	4,675	120,591	5,353,411
באר-שבע	3,296	94,776	4,389,317	397	15,561	990,453	3,693	110,337	5,379,770
משרד ראשי	10	294	12,039	4	34	2,186	14	328	14,225
לא ידוע	1	14	140	2	150	5,382	3	164	5,522

לוח ג/2: נפגעים ימים ותשלומים, לפי סניף ולפי מעמד בעבודה

(אחוזים - שנת 1990/91)

סניף	אחוז השכירים מהסה"כ			אחוז העצמאים מהסה"כ		
	מקרים	ימים	כספים	מקרים	ימים	כספים
סה"כ	85.9	82.7	75.7	14.1	17.3	24.3
טבריה	82.4	79.0	65.9	17.6	21.0	34.1
עפולה	86.8	82.9	80.1	13.2	17.1	19.9
נצרת	86.4	82.2	68.6	13.6	17.8	31.4
נהריה	89.8	85.6	80.4	10.2	14.4	19.6
קריית	85.5	82.0	77.3	14.5	18.0	22.7
חיפה	92.9	89.9	87.3	7.1	10.1	12.7
חדרה	83.2	80.2	72.5	16.8	19.8	27.5
נחניה	76.0	72.5	64.6	24.0	27.5	35.4
כפר-סבא	72.2	69.6	57.4	27.8	30.4	42.6
פתח-תקוה	83.6	83.1	76.3	16.4	16.9	23.7
רמלה	89.2	84.8	82.5	10.8	15.2	17.5
רחובות	85.1	80.5	71.5	14.9	19.5	28.5
תל-אביב	92.0	90.4	88.3	8.0	9.6	11.7
יפו	79.9	77.8	68.2	20.1	22.2	31.8
רמת-גן	80.3	78.7	69.4	19.7	21.3	30.6
ירושלים	90.5	89.5	84.3	9.5	10.5	15.7
באד-שבע	89.2	85.9	81.6	10.8	14.1	18.4
משרד ראשי	71.4	89.6	84.6	28.6	10.4	15.4
לא ידוע	33.3	8.5	2.5	66.7	91.5	97.5

לוח ג/3: תשלומים ממוצעים וממוצעי ימים לנפגע, לפי סניף לפי מעמד בעבודה

(שנת 1990/91)

הנתונים הכספיים - בש"ח

סניף	שכיר			עצמאי			סה"כ		
	מספר	תשלום ממוצע	תשלום למקרה	מספר	תשלום ממוצע	תשלום למקרה	מספר	תשלום ממוצע	תשלום למקרה
סה"כ	23.6	889.34	37.6	30.3	1,782.60	58.8	24.6	1,014.30	41.3
טבריה	25.4	791.89	31.2	33.1	1,793.27	54.1	27.0	994.28	36.9
עפולה	26.2	869.75	33.2	40.6	1,524.30	37.6	28.3	966.24	34.1
נצרת	26.2	741.04	28.3	36.5	2,174.63	59.6	27.4	909.09	33.2
נהריה	22.6	688.59	30.4	32.1	1,829.99	57.0	23.5	793.43	33.7
קרית	20.8	776.92	37.3	23.8	1,529.81	64.3	21.3	901.92	42.3
חיפה	20.3	896.81	44.2	28.1	1,712.68	60.9	20.8	949.36	45.7
חדרה	22.7	789.86	34.8	32.1	1,801.00	56.2	24.4	973.92	39.9
נתניה	25.2	877.58	34.8	28.5	1,558.64	54.6	26.0	1,044.53	40.1
כפר-סבא	28.3	1,140.45	40.3	30.5	2,114.06	69.2	28.9	1,421.63	49.1
פתח-תקוה	24.2	955.05	39.5	22.7	1,416.92	62.5	23.9	1,034.71	43.3
רמלה	23.5	932.05	39.7	39.1	1,935.62	49.5	25.5	1,062.90	41.7
רחובות	25.2	924.37	36.7	32.5	1,820.39	56.0	26.3	1,064.88	40.5
תל-אביב	21.3	955.62	44.8	25.8	1,618.58	62.8	21.7	1,008.62	46.5
יפו	24.2	960.10	39.6	26.8	1,824.17	68.2	24.8	1,132.41	45.8
רמת-גן	23.6	896.40	37.9	24.4	1,594.09	65.5	23.8	1,019.99	42.9
ירושלים	22.8	818.70	35.9	32.1	1,809.24	56.4	23.6	906.26	38.4
באר-שבע	27.0	1,051.20	39.0	33.9	1,910.49	56.4	27.8	1,153.70	41.5
משרד ראשי	18.9	773.57	40.9	18.0	361.83	20.1	18.7	650.05	34.9
לא ידוע	-	-	-	112.0	575.00	5.1	112.0	575.00	5.1

לוח ג/4: נפגעים, ימים ותשלומים, לפי מין, מקום תאונה, מעמד בעבודה

וסוג תושבות
(שנת 1990/91)

סה"כ			בעבודה			בדרך לעבודה			
תשלומים (בש"ח)	ימים	נפגעים	תשלומים (בש"ח)	ימים	נפגעים	תשלומים (בש"ח)	ימים	נפגעים	
כל הנפגעים									
72,462,032	1,509,360	59,065	60,680,309	1,266,311	51,684	11,781,723	243,049	7,381	סה"כ
64,336,517	1,252,399	48,711	54,930,747	1,082,222	43,782	9,405,770	170,177	4,929	גברים-סה"כ
63,155,345	1,208,812	47,205	53,849,542	1,042,494	42,356	9,305,803	166,318	4,849	תושבי ישראל
1,035,566	39,042	1,266	941,536	35,477	1,193	94,030	3,565	73	תושבי שטחים
8,125,515	256,961	10,354	5,749,562	184,089	7,902	2,375,953	72,872	2,452	נשים-סה"כ
8,091,081	255,417	10,292	5,723,279	182,879	7,848	2,367,802	72,538	2,444	תושבות ישראל
שכירים									
54,843,286	1,247,664	50,794	45,949,977	1,045,597	44,499	8,893,309	202,067	6,295	סה"כ
47,469,511	1,009,673	40,991	40,832,917	877,683	37,082	6,636,594	131,990	3,909	גברים-סה"כ
46,290,839	966,249	39,487	39,751,712	837,955	35,656	6,539,127	128,294	3,831	תושבי ישראל
1,035,566	39,042	1,266	941,536	35,477	1,193	94,030	3,565	73	תושבי שטחים
7,373,775	237,991	9,803	5,117,060	167,914	7,417	2,256,715	70,077	2,386	נשים-סה"כ
7,339,341	236,447	9,741	5,090,777	166,704	7,363	2,248,564	69,743	2,378	תושבות ישראל
עצמאים (כולם תושבי ישראל)									
17,618,746	261,696	8,271	14,730,332	220,714	7,185	2,888,414	40,982	1,086	סה"כ
16,867,006	242,726	7,720	14,097,830	204,539	6,700	2,769,176	38,187	1,020	גברים-סה"כ
751,740	18,970	551	632,502	16,175	485	119,238	2,795	66	נשים-סה"כ

לוח ג/5: מקבלי דמי פגיעה לפי מין, סוג תושבות ומספר נפשות במשפחה
(שנת 1990/91)

5 נפשות ויותר	4 נפשות	3 נפשות	2 נפשות	יחיד	סה"כ	
מספרים מוחלטים						
12,421	8,010	6,690	18,289	13,784	59,194	סה"כ
11,965	7,899	6,582	17,878	13,272	57,596	תושבי ישראל
443	100	96	339	303	1,281	תושבי שטחים
10,844	6,755	5,482	14,732	10,954	48,767	גברים - סה"כ
10,394	6,648	5,374	14,328	10,500	47,244	תושבי ישראל
441	97	96	336	296	1,266	תושבי שטחים
1,577	1,255	1,208	3,557	2,830	10,427	נשים - סה"כ
אחוזים						
21.0	13.5	11.3	30.9	23.3	100.0	סה"כ
20.8	13.7	11.4	31.0	23.0	100.0	תושבי ישראל
34.6	7.8	7.5	26.5	23.7	100.0	תושבי שטחים
22.2	13.9	11.2	30.2	22.5	100.0	גברים - סה"כ
22.0	14.1	11.4	30.3	22.2	100.0	תושבי ישראל
34.8	7.7	7.6	26.5	23.4	100.0	תושבי שטחים
15.1	12.0	11.6	34.1	27.1	100.0	נשים - סה"כ

לוח ג/6: מספר הנפגעים, מספר ימי התשלום וסך התשלום מעמד בעבודה

לפי מין גיל
(1990/91)

סך התשלומים (בש"ח)			מספר ימי התשלום			מקבלי דמי פגיעה			
סה"כ	נשים	גברים	סה"כ	נשים	גברים	סה"כ	נשים	גברים	
72,670,711	8,237,165	64,433,546	1,516,033	261,165	1,254,868	59,194	10,427	48,767	סה"כ
661,370	69,935	591,435	33,426	3,946	29,480	1,473	180	1,293	עד 18
1,291,441	194,367	1,097,074	52,426	9,243	43,183	2,457	440	2,017	19-21
3,426,465	267,132	3,159,333	106,514	11,085	95,429	4,669	536	4,133	22-24
7,204,457	529,633	6,674,824	185,910	19,887	166,023	7,996	904	7,092	25-29
9,303,052	714,358	8,588,694	194,279	22,204	172,075	7,851	985	6,866	30-34
11,166,393	1,134,572	10,031,821	207,205	34,621	172,584	8,088	1,322	6,766	35-39
10,877,127	1,131,560	9,745,567	187,790	33,596	154,194	7,259	1,426	5,833	40-44
8,392,379	1,011,478	7,380,901	150,049	29,672	120,377	5,481	1,213	4,268	45-49
7,690,185	1,153,944	6,536,241	140,550	34,665	105,885	5,245	1,418	3,827	50-54
6,545,983	1,093,083	5,452,900	126,144	32,745	93,399	4,484	1,201	3,283	55-59
3,992,894	583,019	3,409,875	81,764	17,056	64,708	2,705	524	2,181	60-65
2,118,965	354,084	1,764,881	49,976	12,445	37,531	1,486	278	1,208	65+
